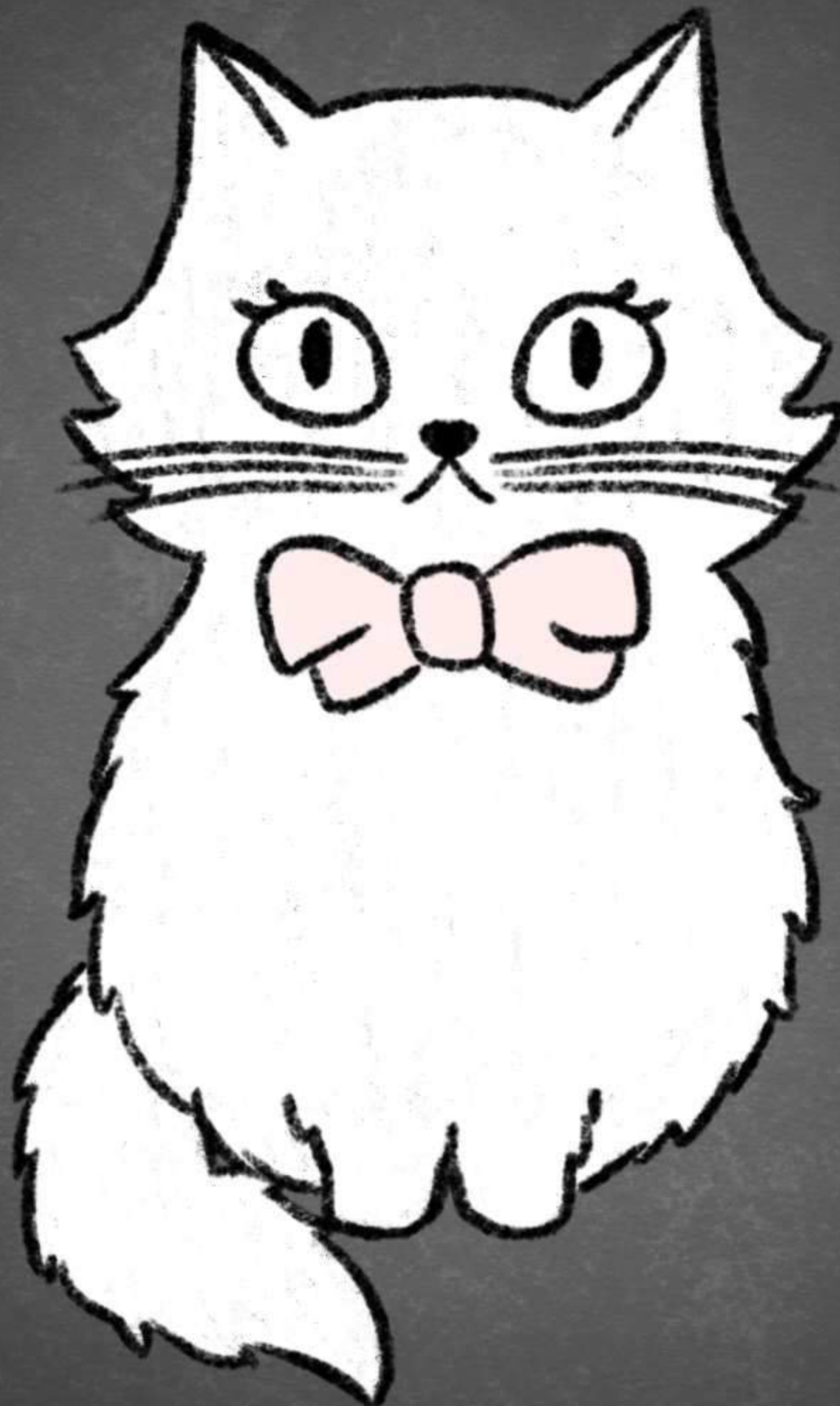

STRAY

ในวันที่หลงทาง

เรื่องและภาพ ชุตติกานต์

STRAY

ในวันที่หลงทาง

Stray ในวันที่หลงทาง

เรื่องและภาพ : ชุตติกานต์ เลิศประพฤติ

กราฟิกโนเวลสำหรับเด็ก ๑๔ ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด ๔๕๑ ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรื่องและภาพ ชุตติกานต์

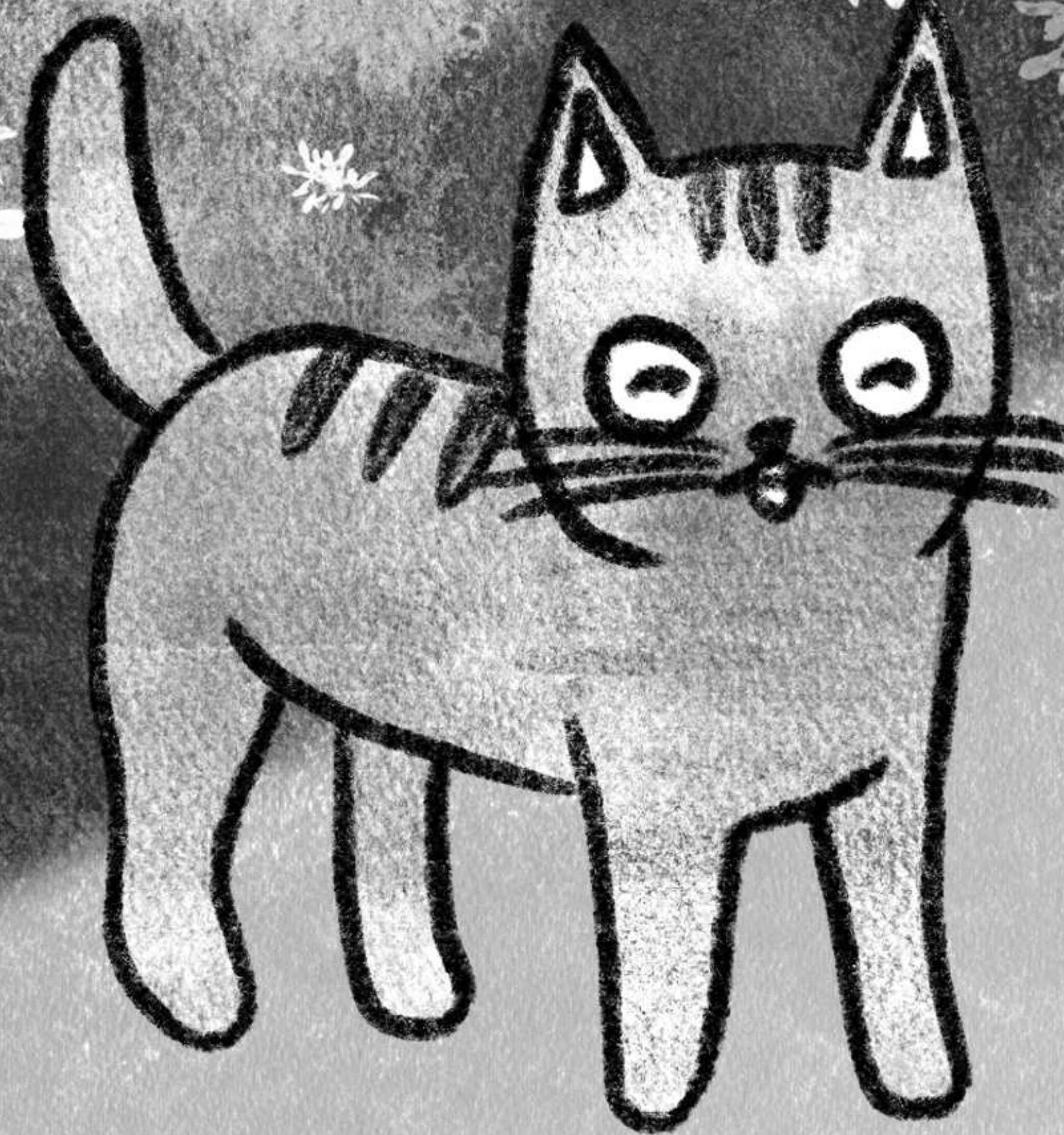
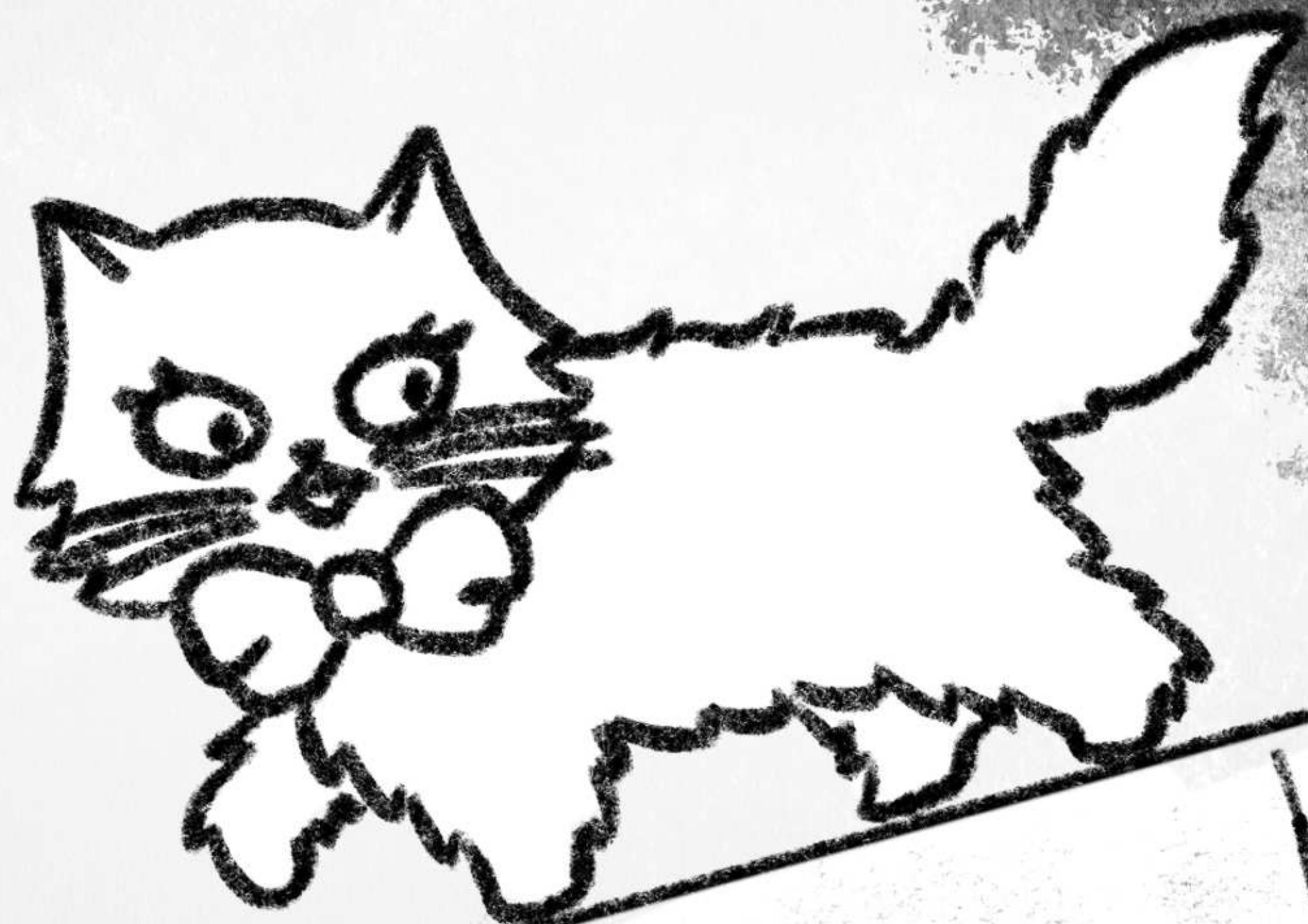

สโนว์ เป็นแมวของเดซี่ เด็กหญิงจากครอบครัวที่ร่ำรวย
เดซี่เลี้ยงดูสโนว์เป็นอย่างดี ให้กินแต่อาหารรสเลิศ มีของเล่น
สุดหรูมากมาย และผูกโบว์แสนสวยให้ ทำให้สโนว์คิดว่าตนเอง
เป็นแมวที่โชคดีและอยู่เหนือกว่าแมวตัวอื่น ๆ

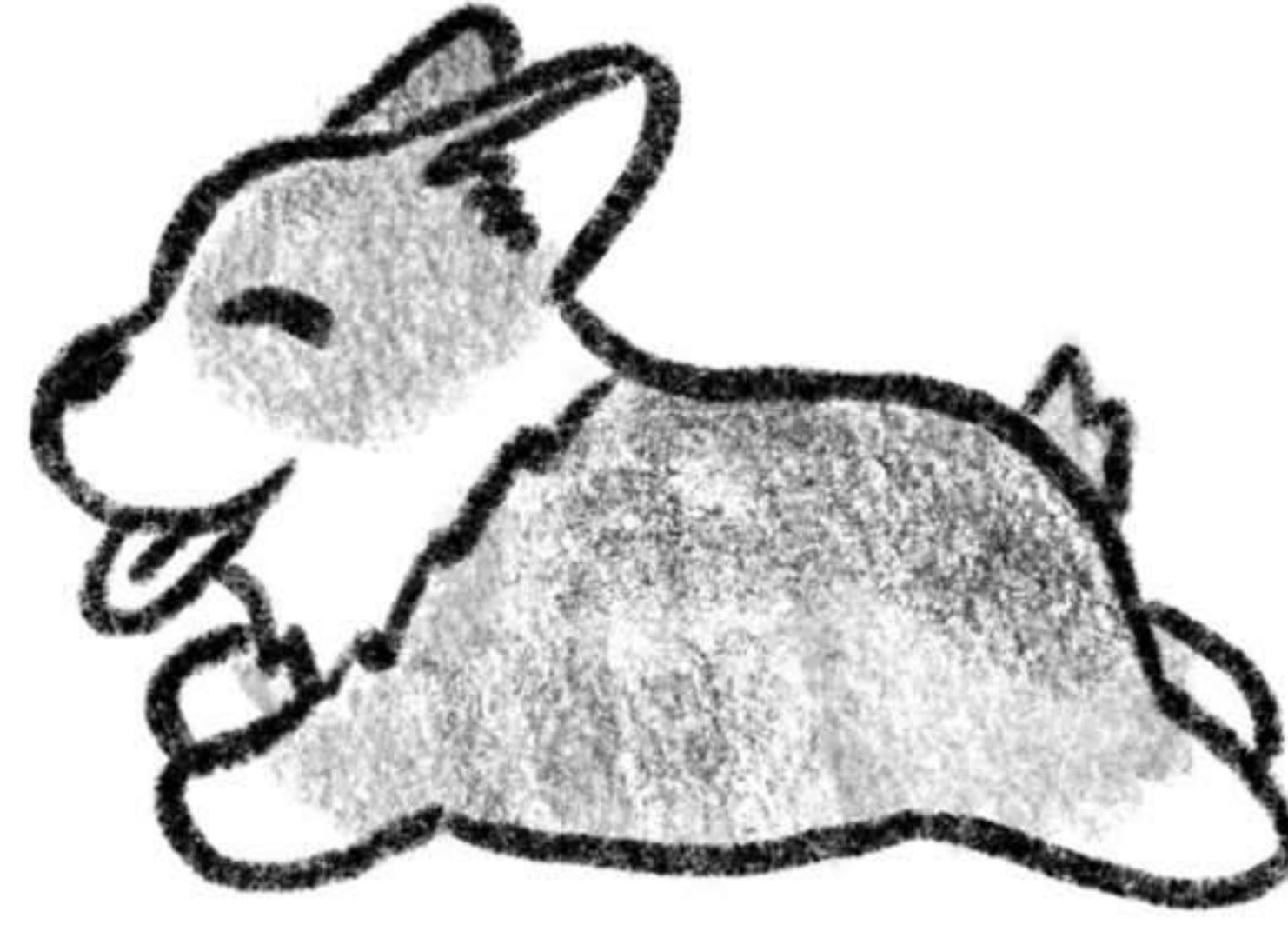

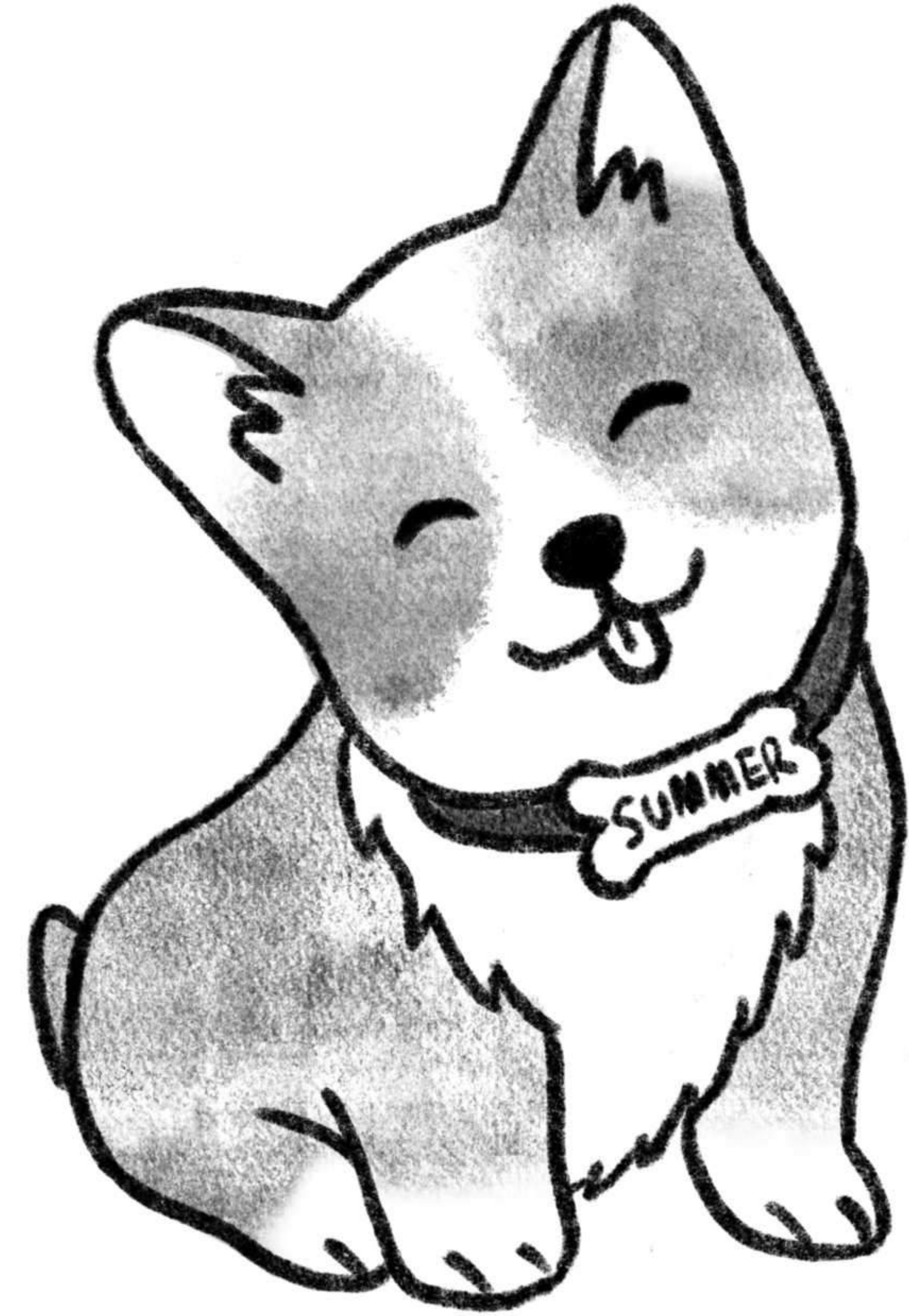
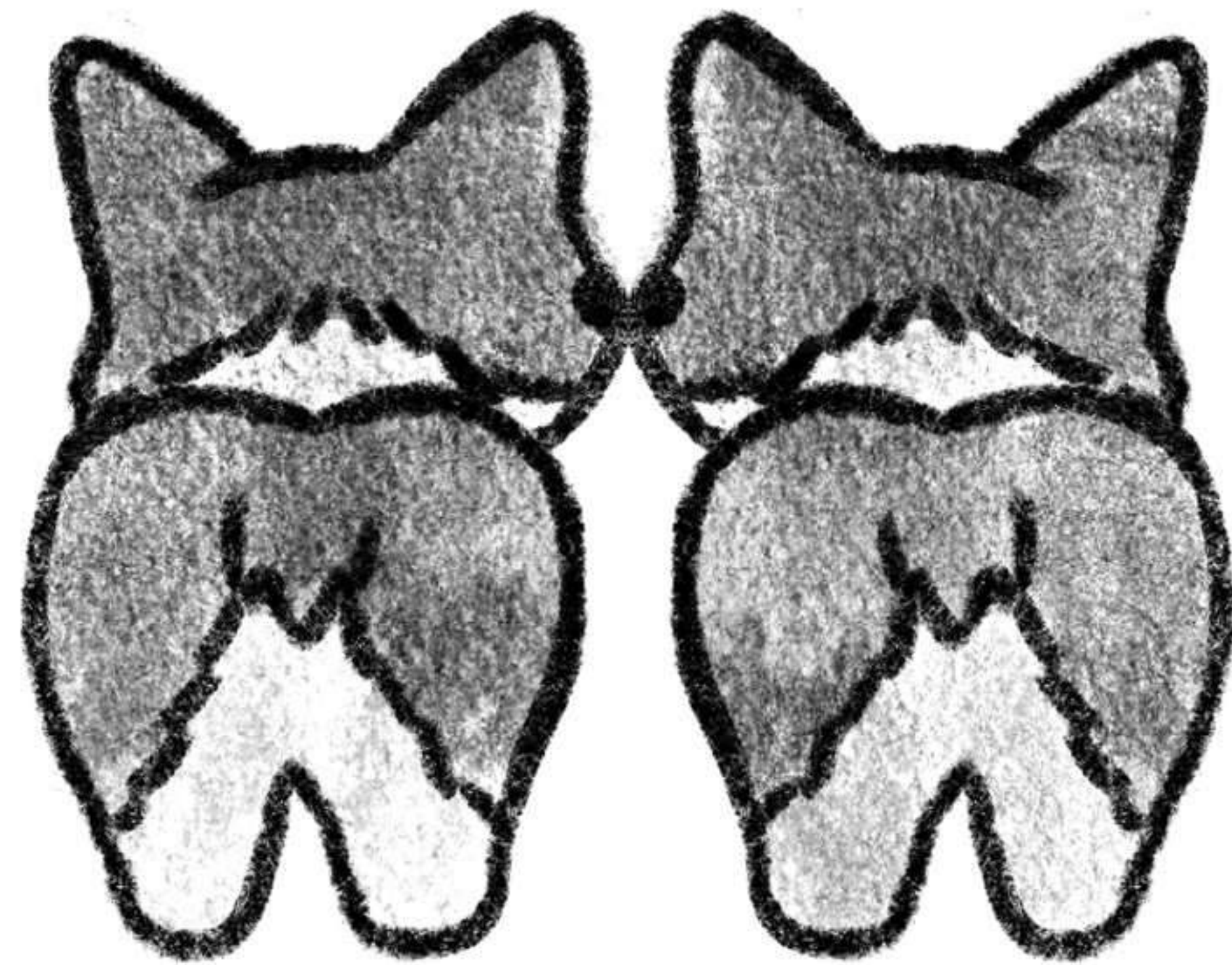
สโนว์มักดูถูกแมวจรจัดตัวอื่นเป็นประจำ
โดยเฉพาะแมวจรจัดที่มาขออาหารจาก
มนุษย์กินประทังชีวิต

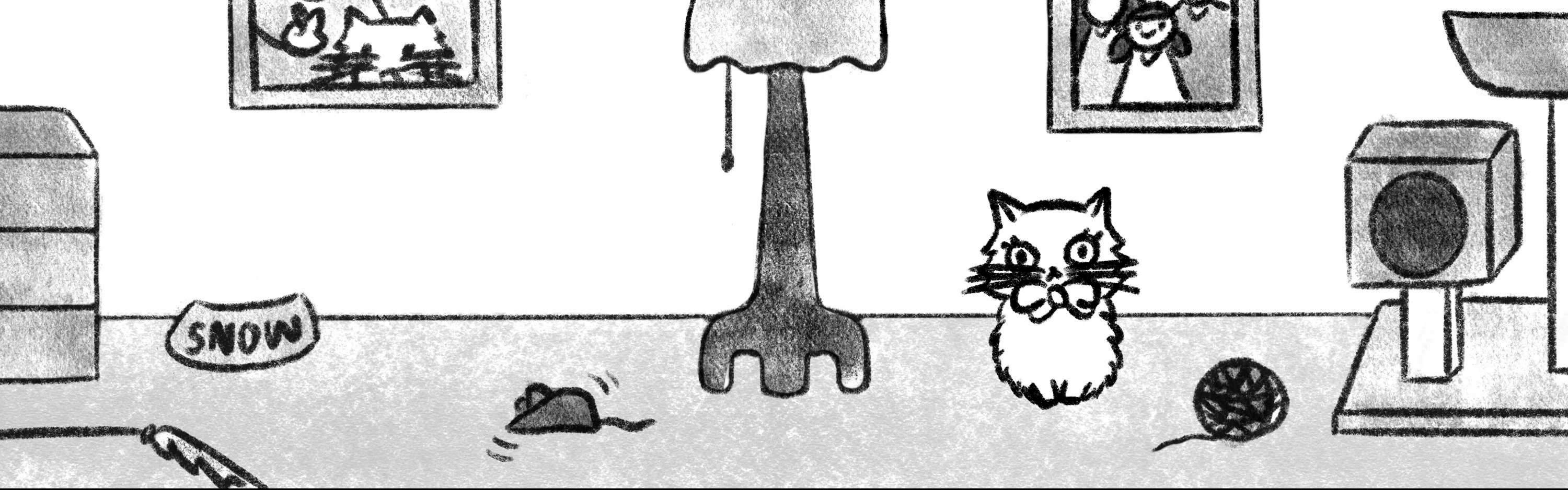

วันหนึ่ง เพื่อนของเดซี่ให้ลูกสุนัขพันธุ์คอร์ก็มาเลี้ยง
เพราะแม่สุนัขออกลูกมาถึงห้าตัว
และเธอไม่สามารถเลี้ยงไว้ทั้งหมดได้

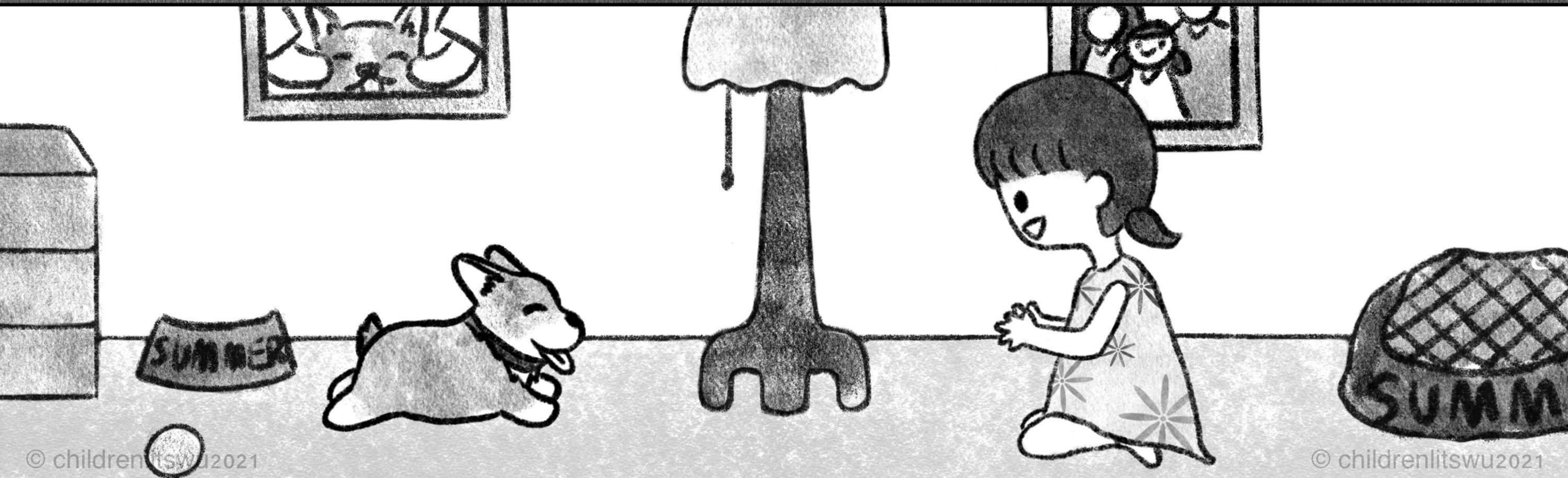
เดซี่ดีใจมากและตั้งชื่อให้ลูกสุนัขว่า “ซัมเมอร์”

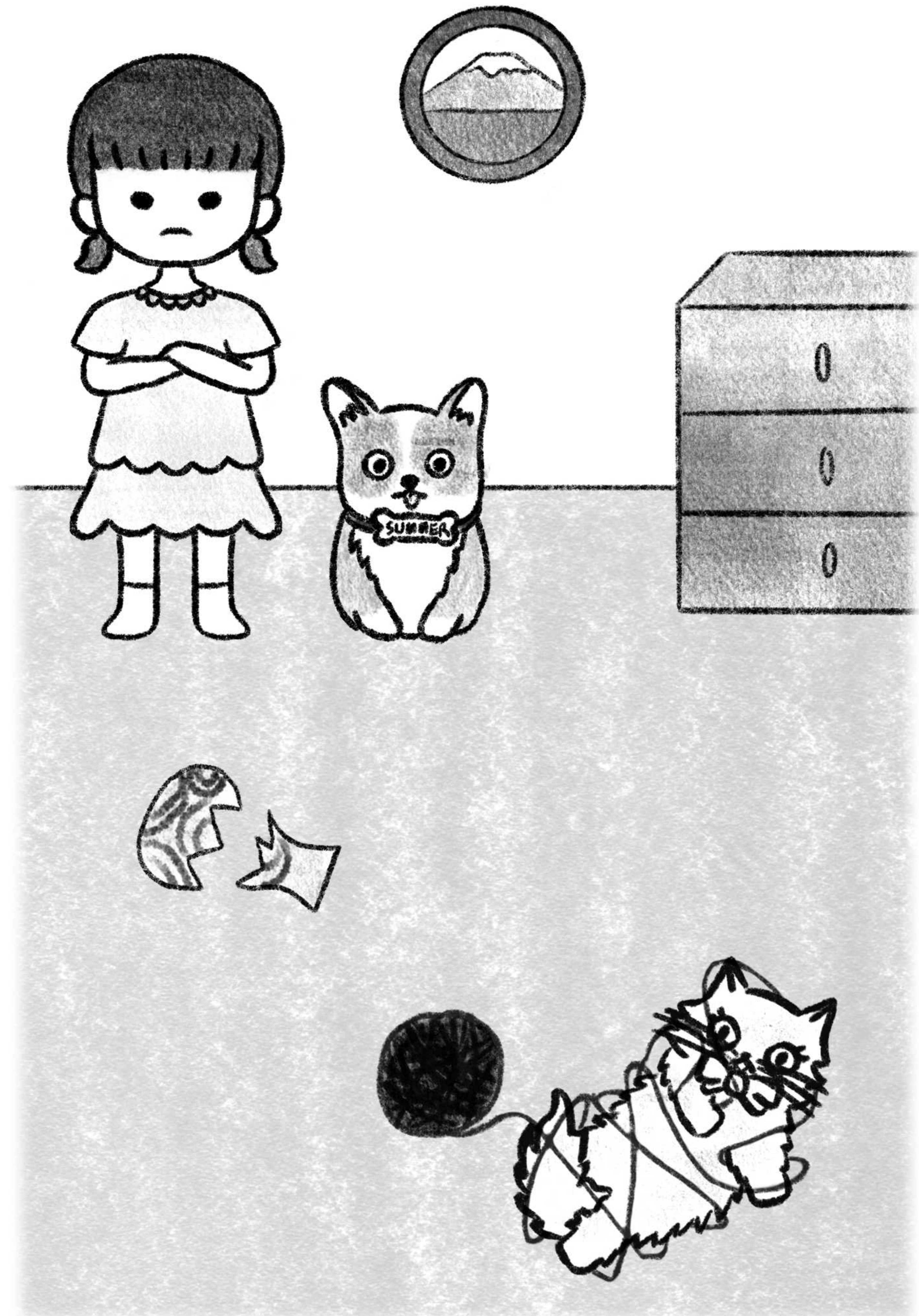
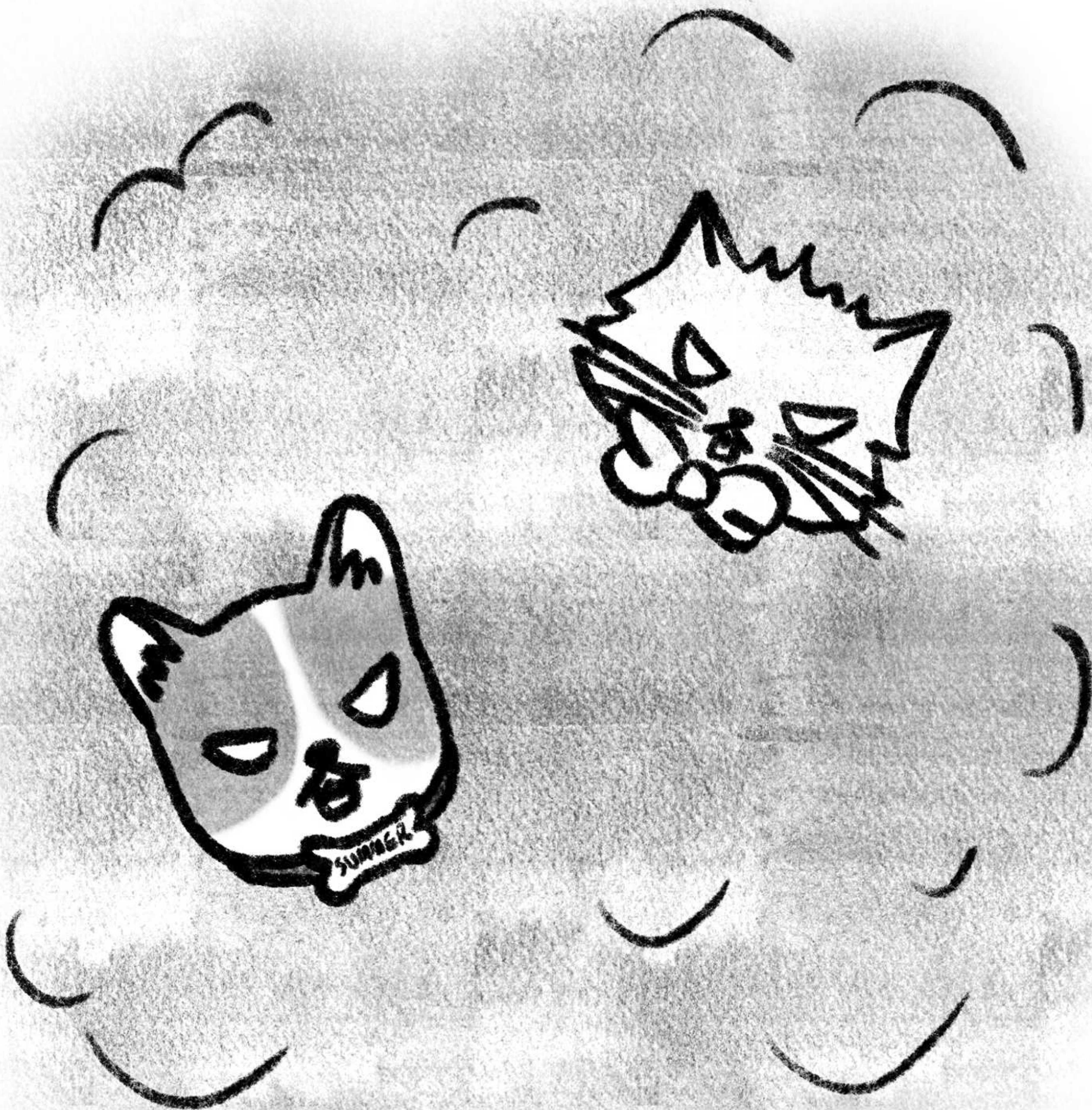
ตั้งแต่เดซีได้ซัมเมอร์มาเลี้ยง เธอก็ไม่สนใจสโนว์อีกต่อไป

ทุกอย่างในบ้านที่เคยเป็นของสโนว์
กลับกลายเป็นของซัมเมอร์ทั้งหมด

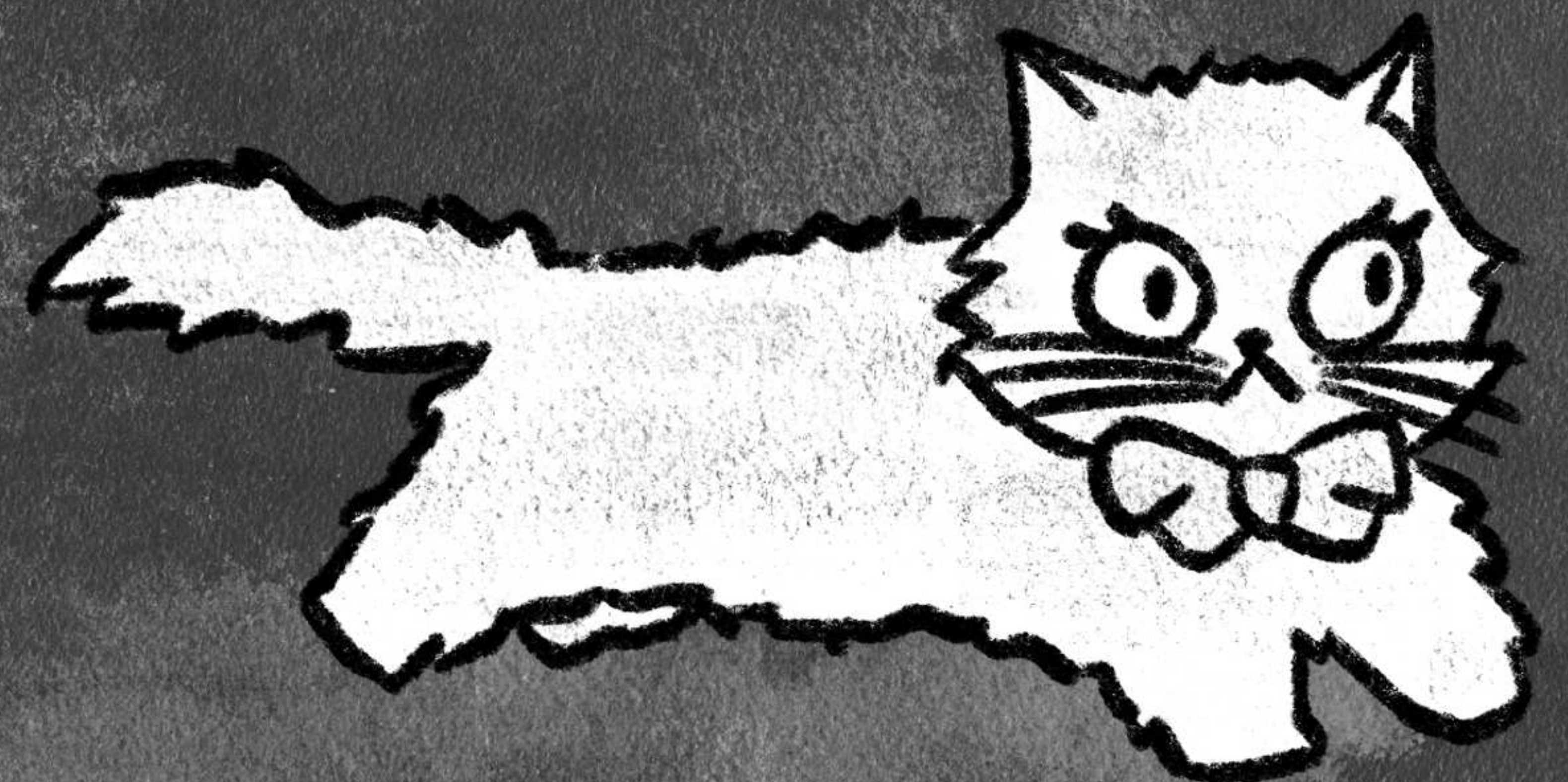
สุนัขกับแฮมเมอร์ทะเลาะกันเป็นประจำ
และดูเหมือนสุนัขจะเป็นฝ่ายผิดเสมอ

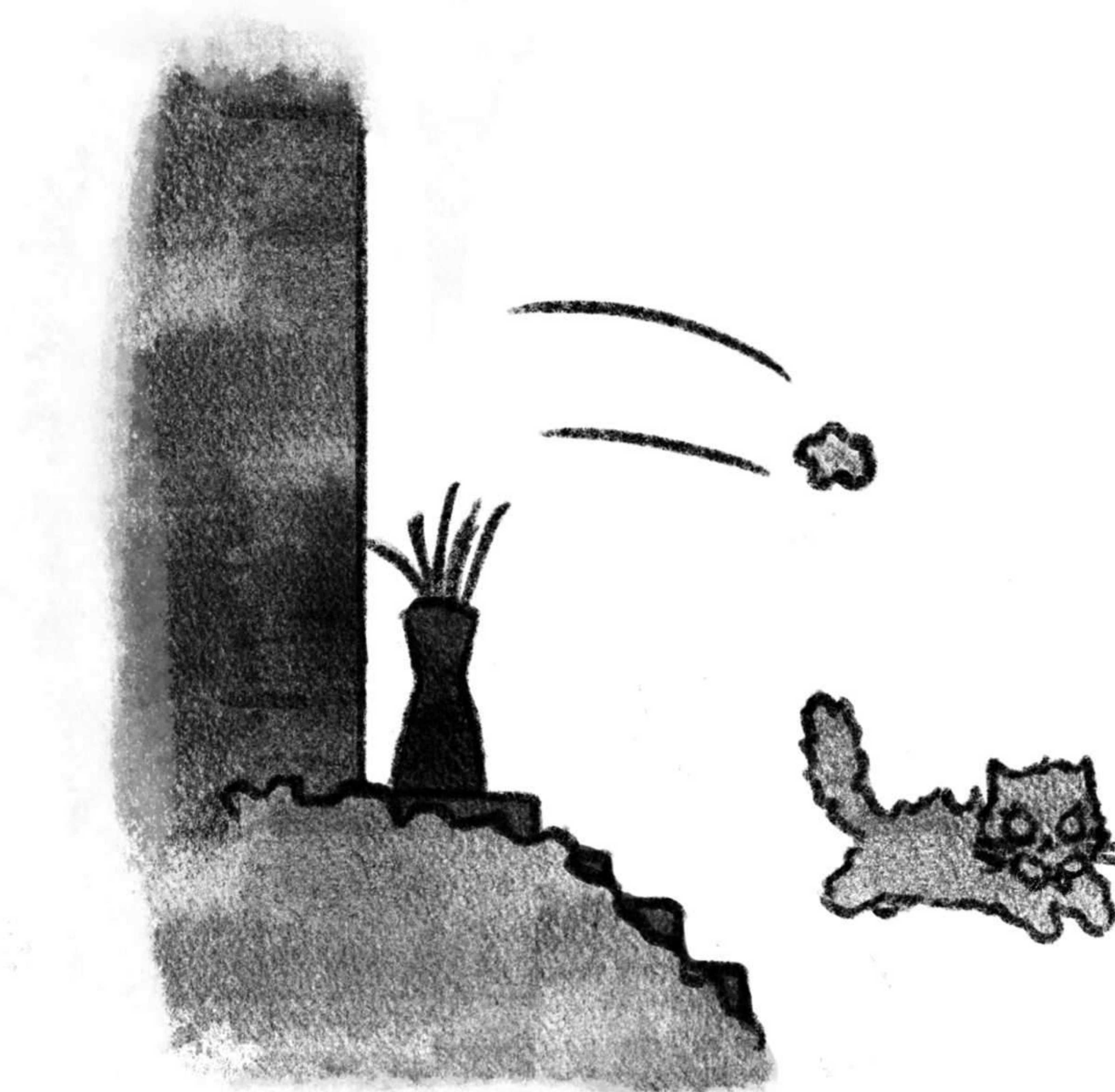
สโนว์จึงตัดสินใจออกไปหาบ้านใหม่

บ้านที่ทุกคนจะดูแลมันเป็นอย่างดีเหมือนมันเป็นเจ้านาย

สโนว์พยายามผูกมิตรกับคนที่ตั้งใจจะไปอยู่ด้วย

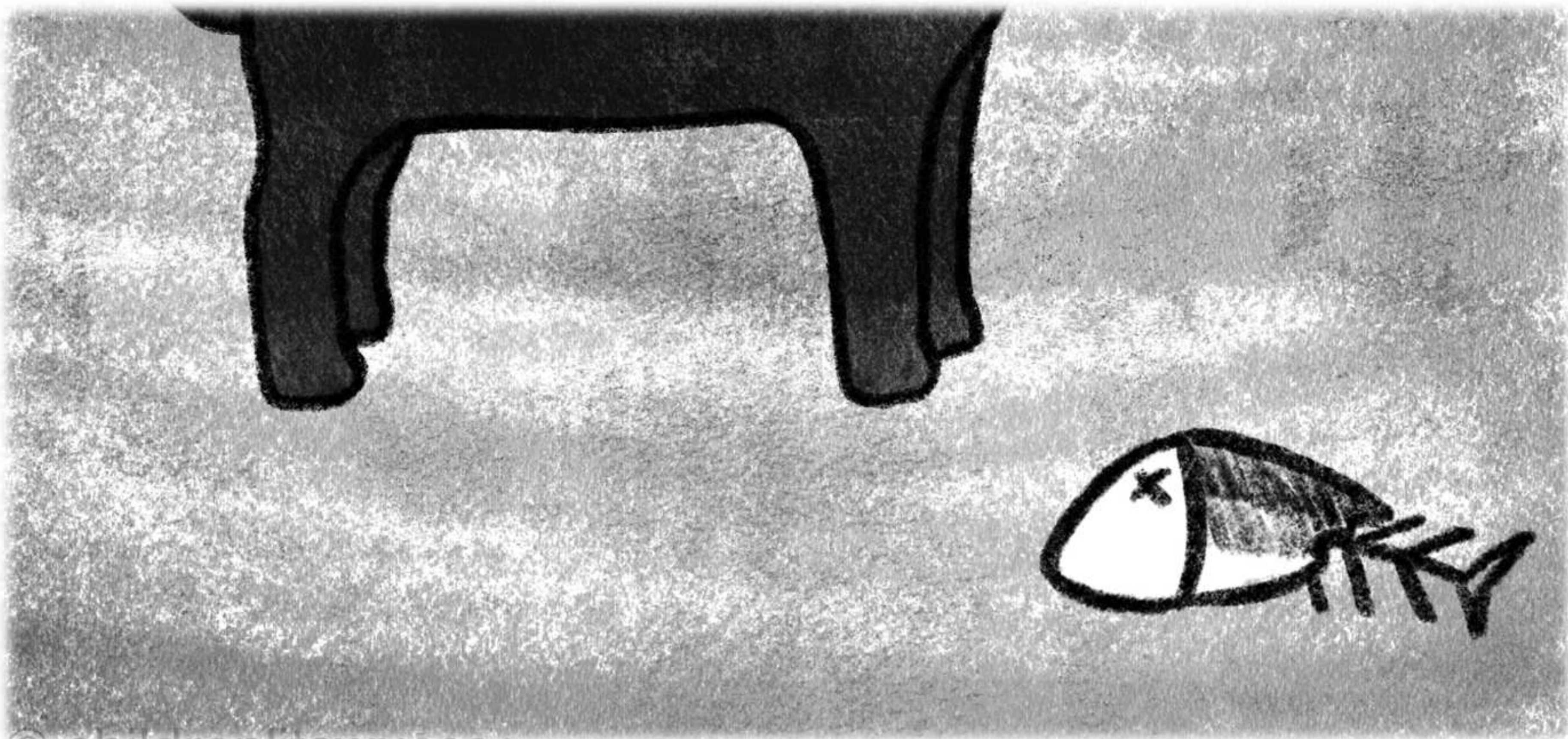
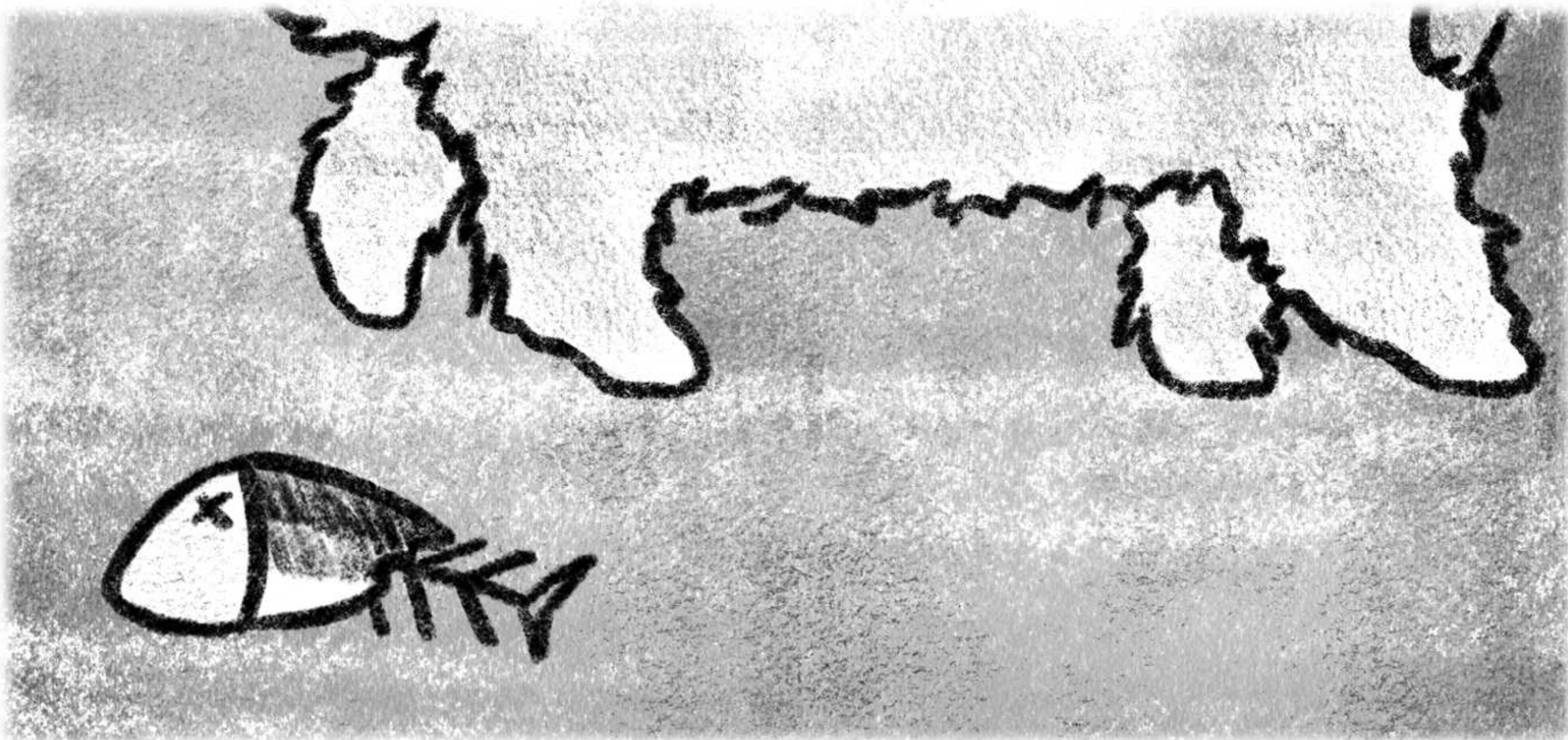
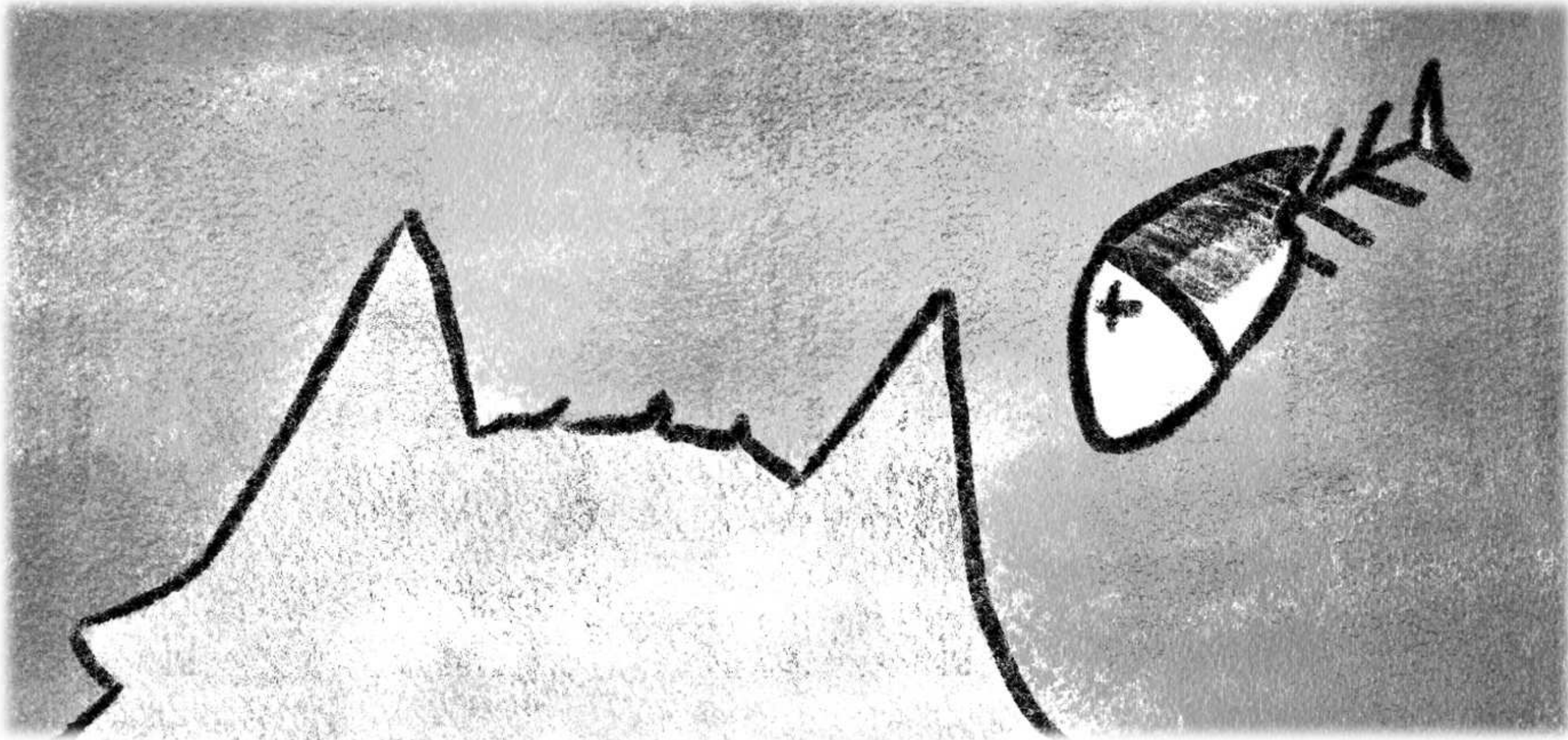
แต่ก็ต้องถูกขับไล่ทุกครั้ง
เพราะตอนนี้มันไม่เหมือนเดิมแล้ว
คนที่เคยสะอาดสว่างงาม
สกปรกและยุ่งเหยิง

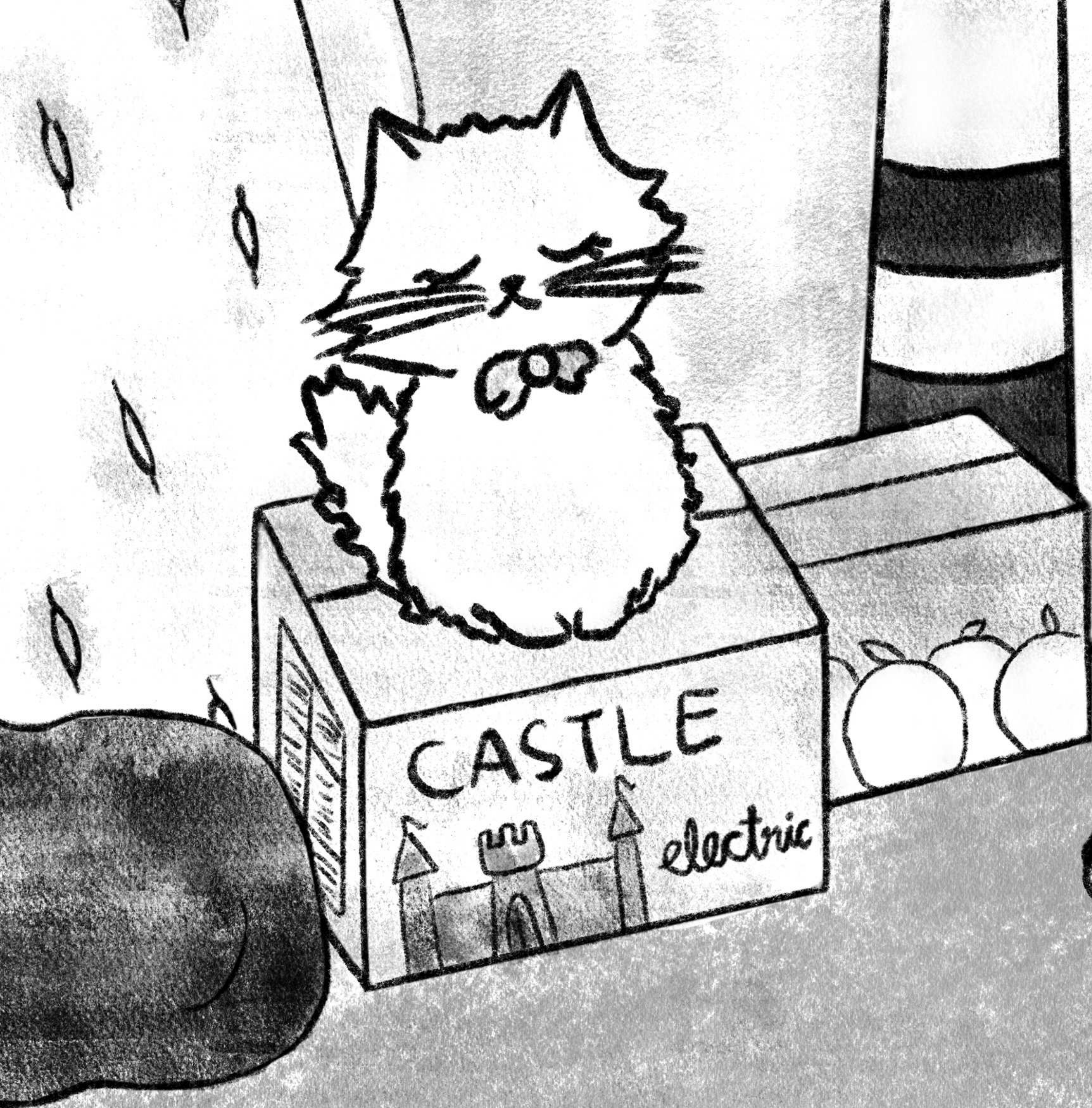
เมื่อไม่มีใครรับเลี้ยง สโนว์จึงกลายเป็นแมวจรจัดและ
ต้องใช้ชีวิตข้างถนน มันคุ้นเคยกับชีวิตที่ตนเองเป็นเจ้าของ
และมีมนุษย์คอยดูแลจึงไม่รู้จักชีวิตข้างถนนที่ต้องใช้ชีวิต
ตามลำพังมาก่อน

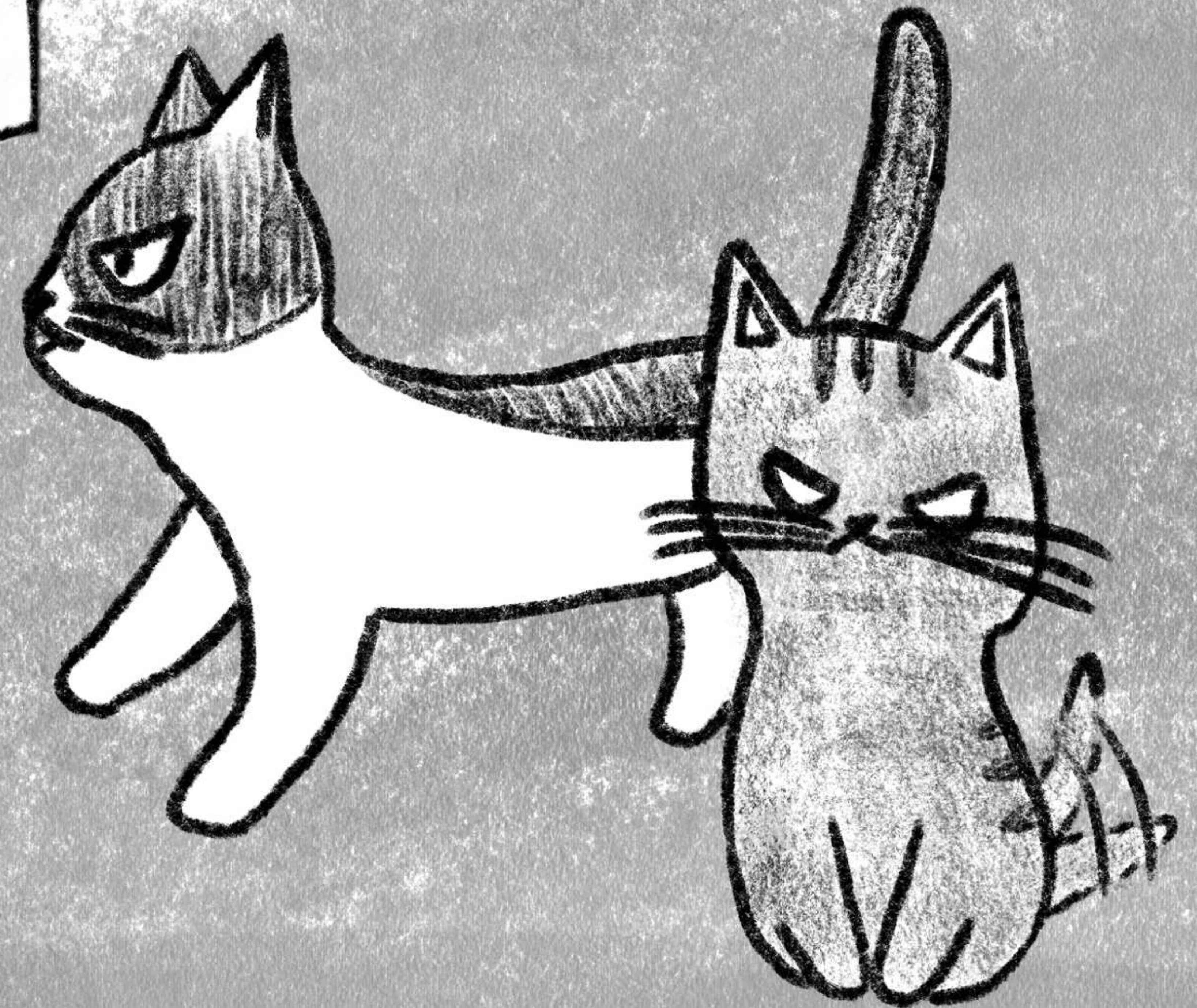

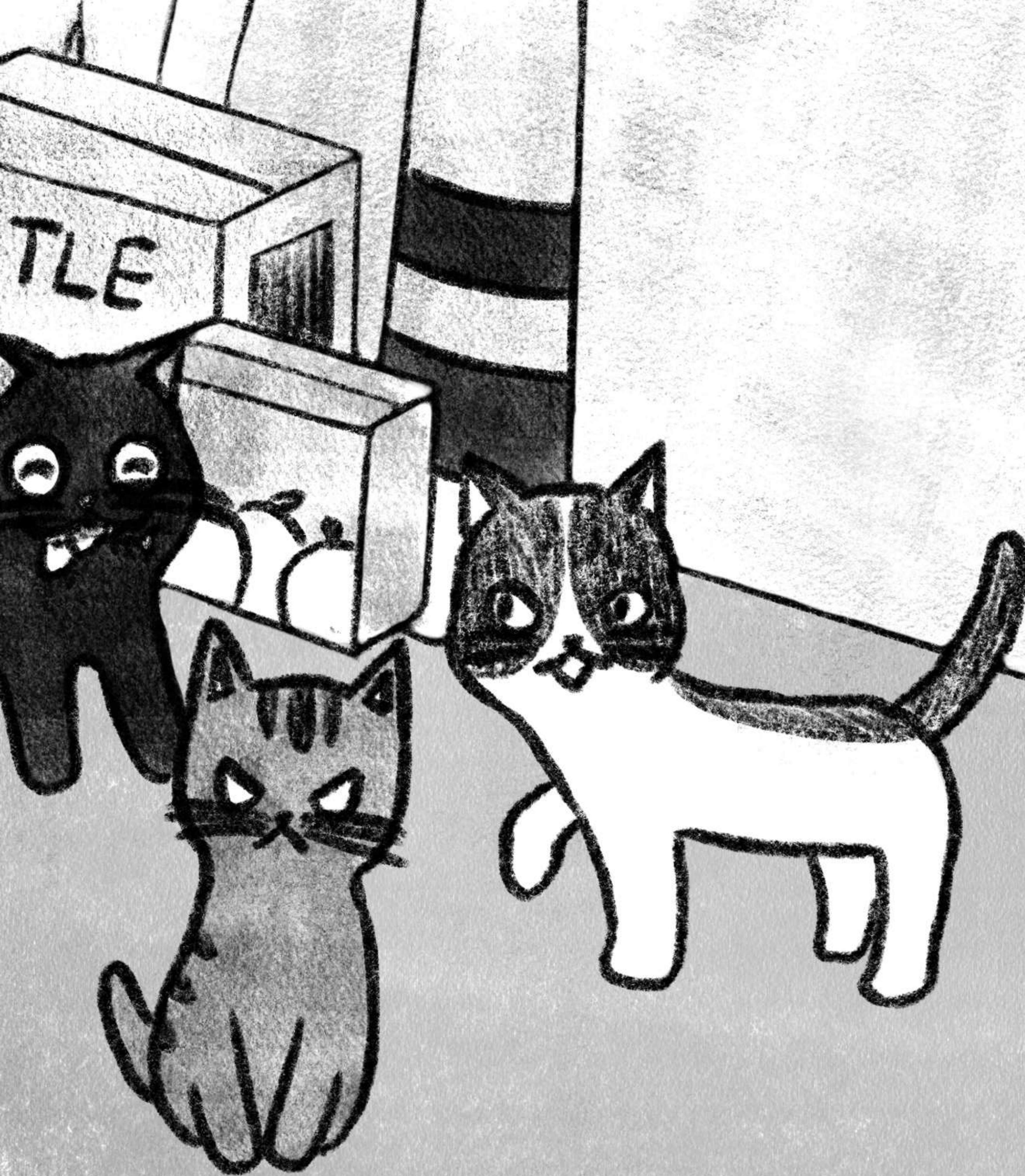

“ทำไมพวกเราต้องทำตามที่เธอบอกด้วย ในเมื่อเธอเคย
ดูถูกแมวจรจัดอย่างพวกเรา” แมวตัวหนึ่งถาม
“ใช่ ดูเธอตอนนี้สิ ไม่ต่างอะไรจากพวกเราเลย”
แมวอีกตัวเสริม

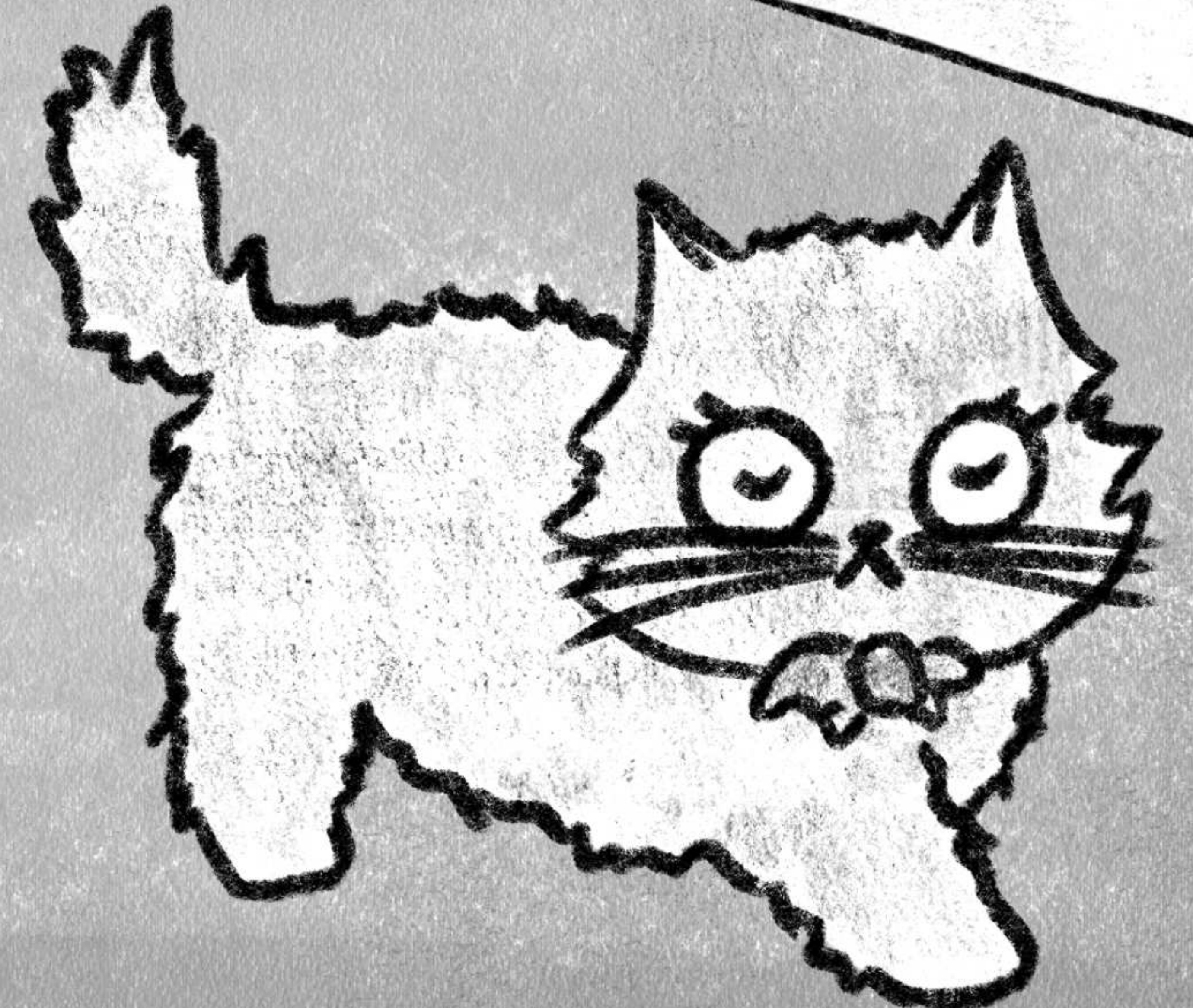
เมื่อสโนว์เดินมาเจอแมวจรจัดจึงวางท่าใหญ่โตทันที
“สวัสดี ฉันสโนว์ จากนี้ไปแมวทุกตัวต้องทำตามที่ฉันบอก”

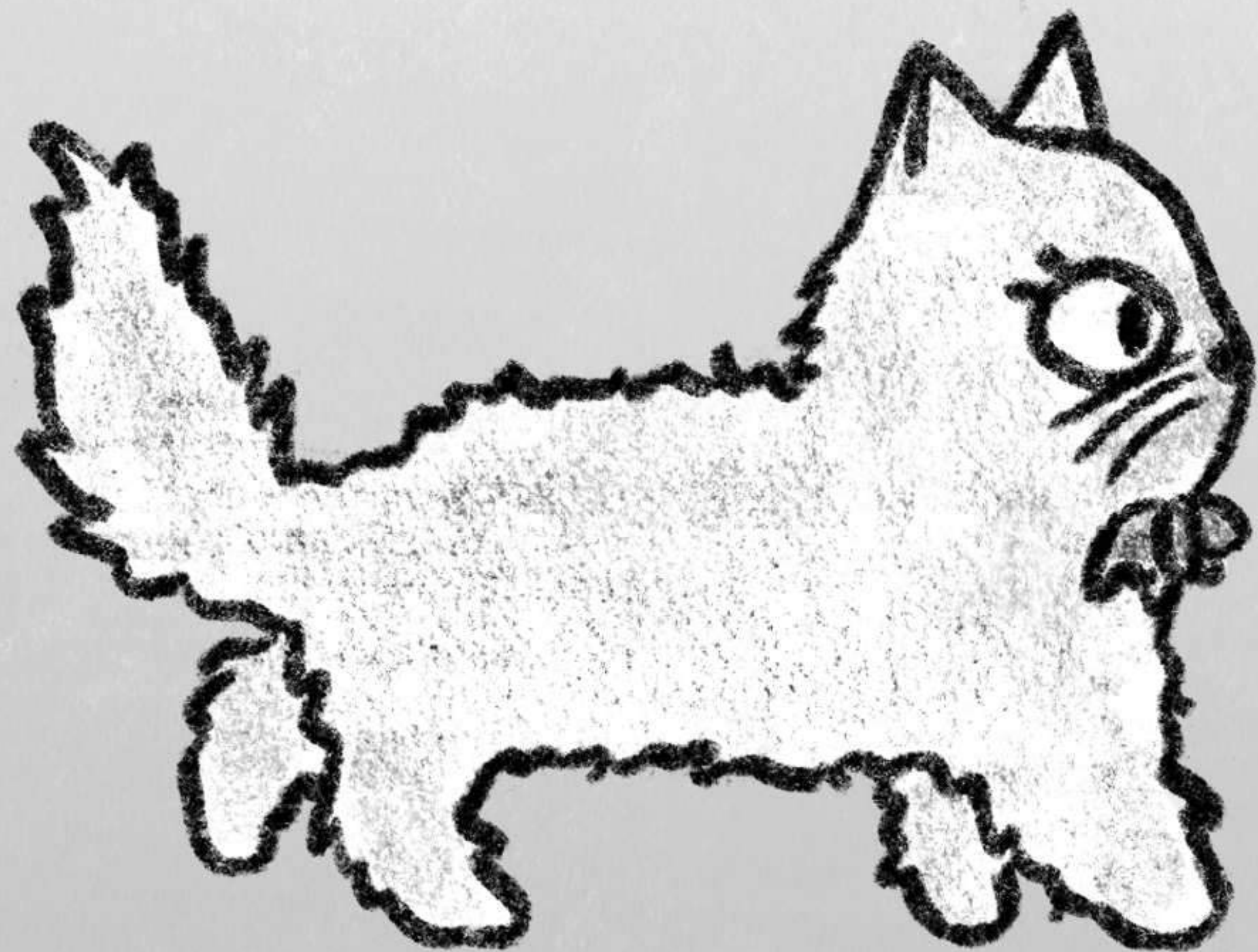
แต่สโนว์ก็ไม่สนใจและเดินต่อไป

ไม่มีแมวตัวใดยอมทำตามเพราะจำคำพูดที่สโนว์
เคยพูดจาตู่ถูกไว้ได้ และเวลานี้เองสโนว์ก็ไม่ได้ดี
ไปกว่าแมวจรจัดอย่างพวกมัน

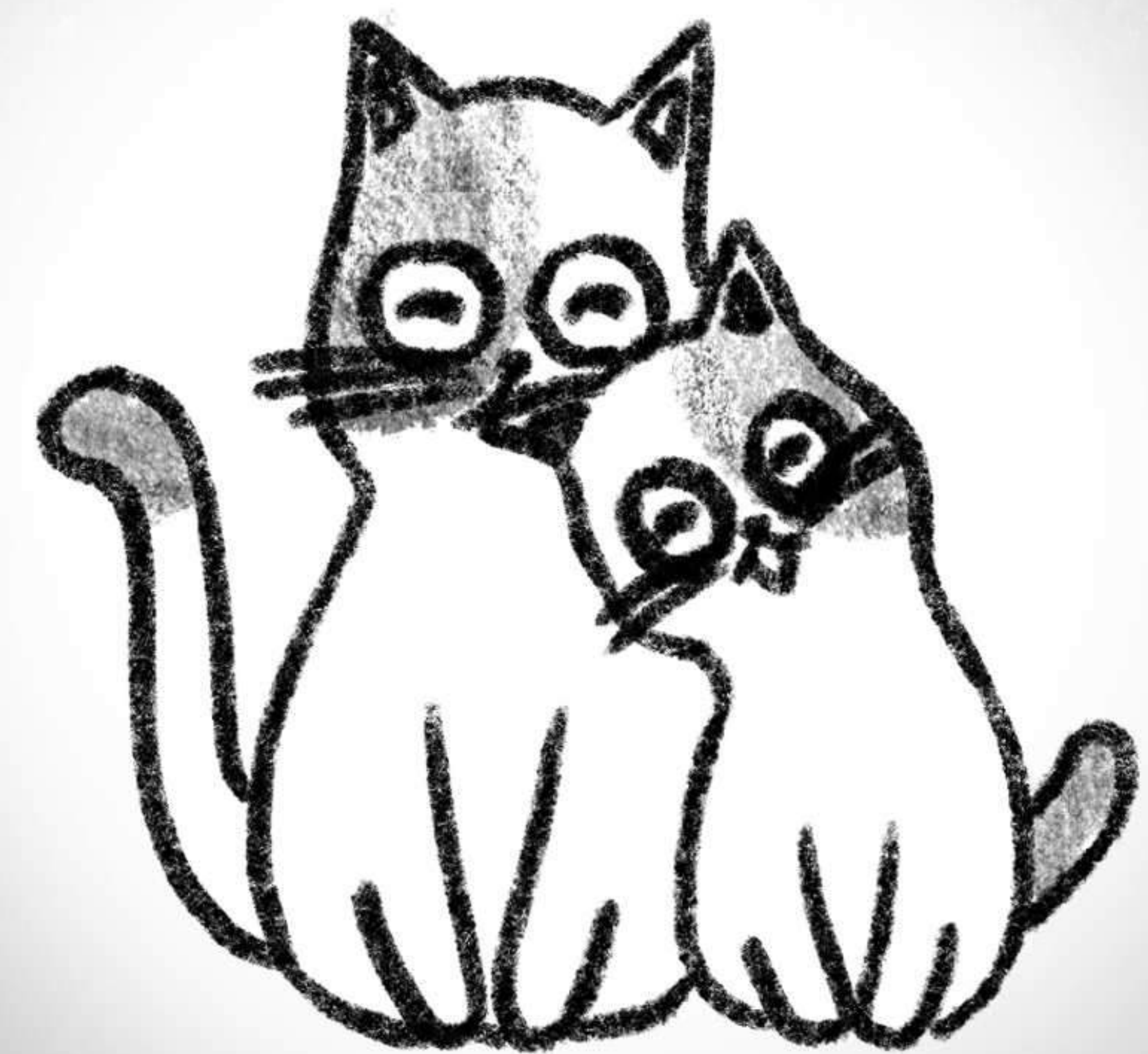

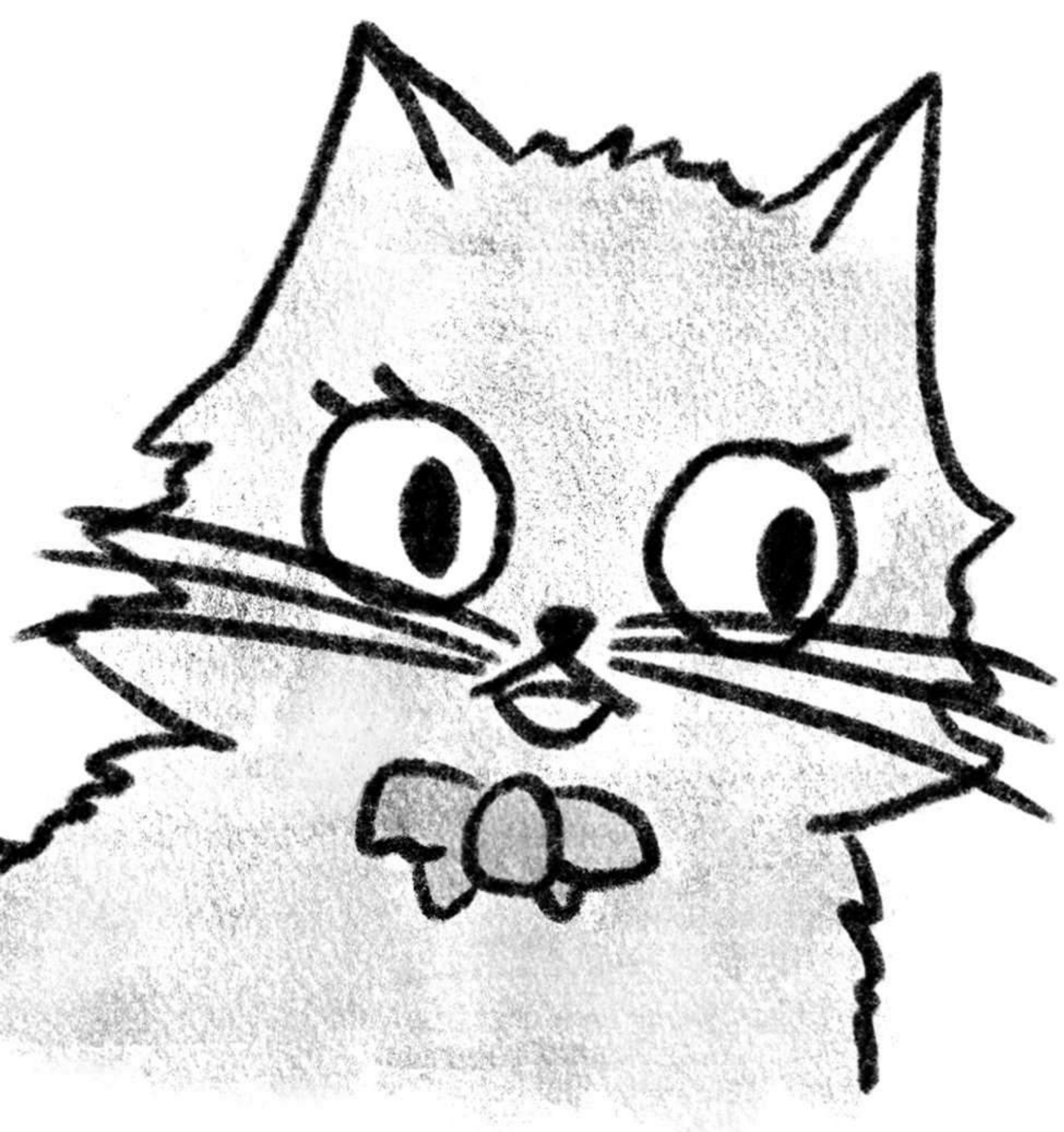
สโนว์เดินไปเรื่อย ๆ จนเจอแมวจรจัดสองพี่น้อง
ที่ไม่เคยเจอกันมาก่อน

มันปรี่เข้าไปทักทายทันที

“พวกเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเธอจะทำตามสัญญา” แมวผู้พื้ถาม

“ฉันเชื่อว่าเธอจะไม่หลอกเรา ดูจากโบว์นั่นฉันว่าเธอเคย
มีเจ้าของมาก่อน ถ้าเราช่วยเธอพวกเราก็ไม่ต้อง
อยู่อย่างลำบากอีกต่อไป
ฉันเบื่อชีวิตข้างถนนเต็มทีแล้ว” แมวผู้น้องบอก

“ตกลง พวกเราจะช่วยเธอเอง
แต่เธอต้องอยู่กับเราแบบเพื่อนนะ คอยช่วยเหลือกัน” แมวผู้พื้ตอบ

“ตกลง ฉันรับรองว่าพวกเธอจะมีความสุขเมื่อมีฉันอยู่ด้วย
ขอบคุณพวกเธอมากนะ” สโนว์ยิ้ม

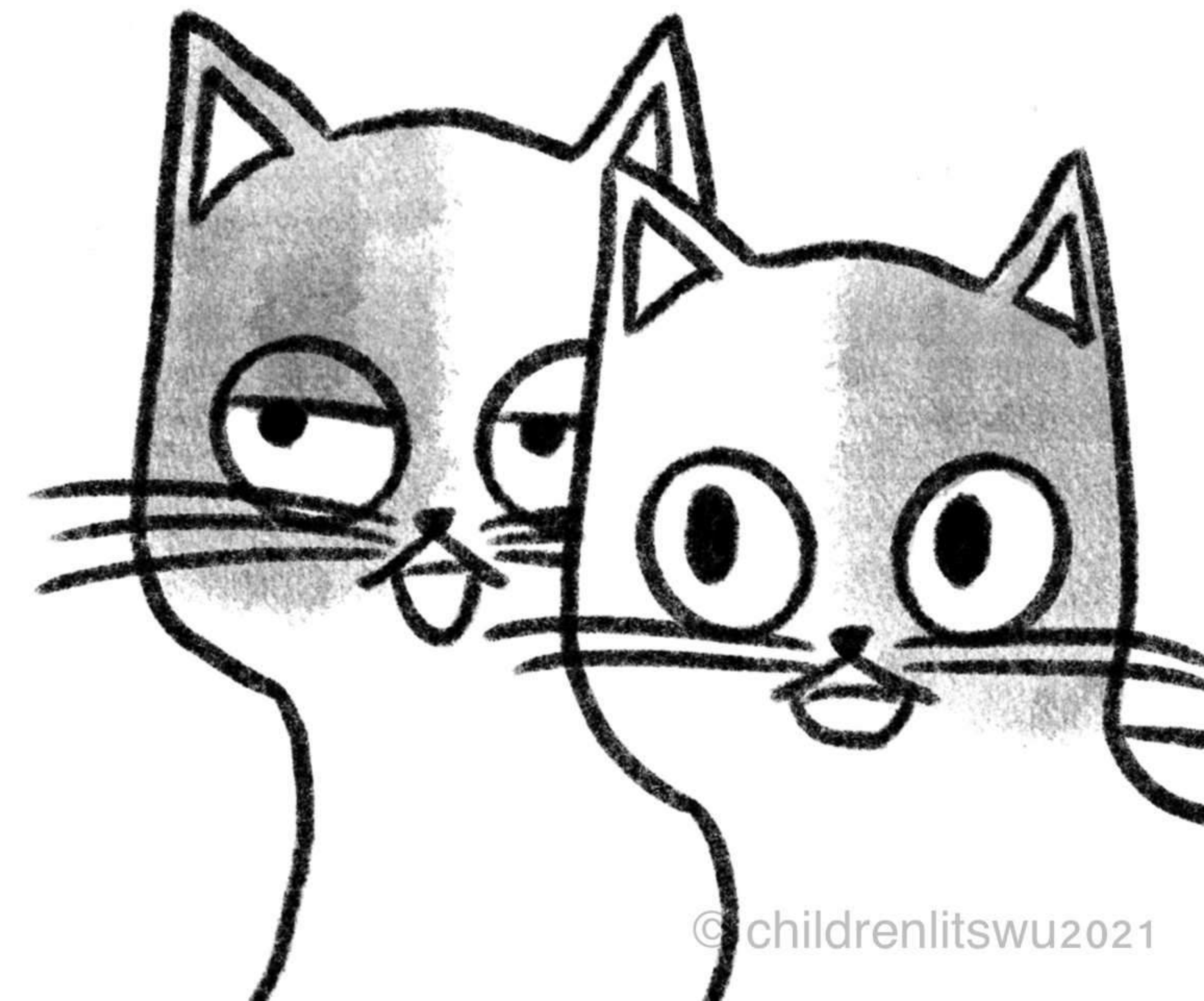
“สวัสดี ฉันสโนว์ พวกเธอจะช่วยเหลือฉัน
หน่อยได้ไหม” สโนว์ทักทาย

“เธอจะให้พวกเราช่วยอะไรเธอ” แมวผู้พื้ถาม

“ฉันอยากให้พวกเธอหาอาหารกับที่นอนให้
คอยดูแลฉันให้กลับมาน่ารัก” สโนว์บอก

“ทำไมพวกเราถึงต้องช่วยเธอล่ะ” แมวผู้น้องถาม

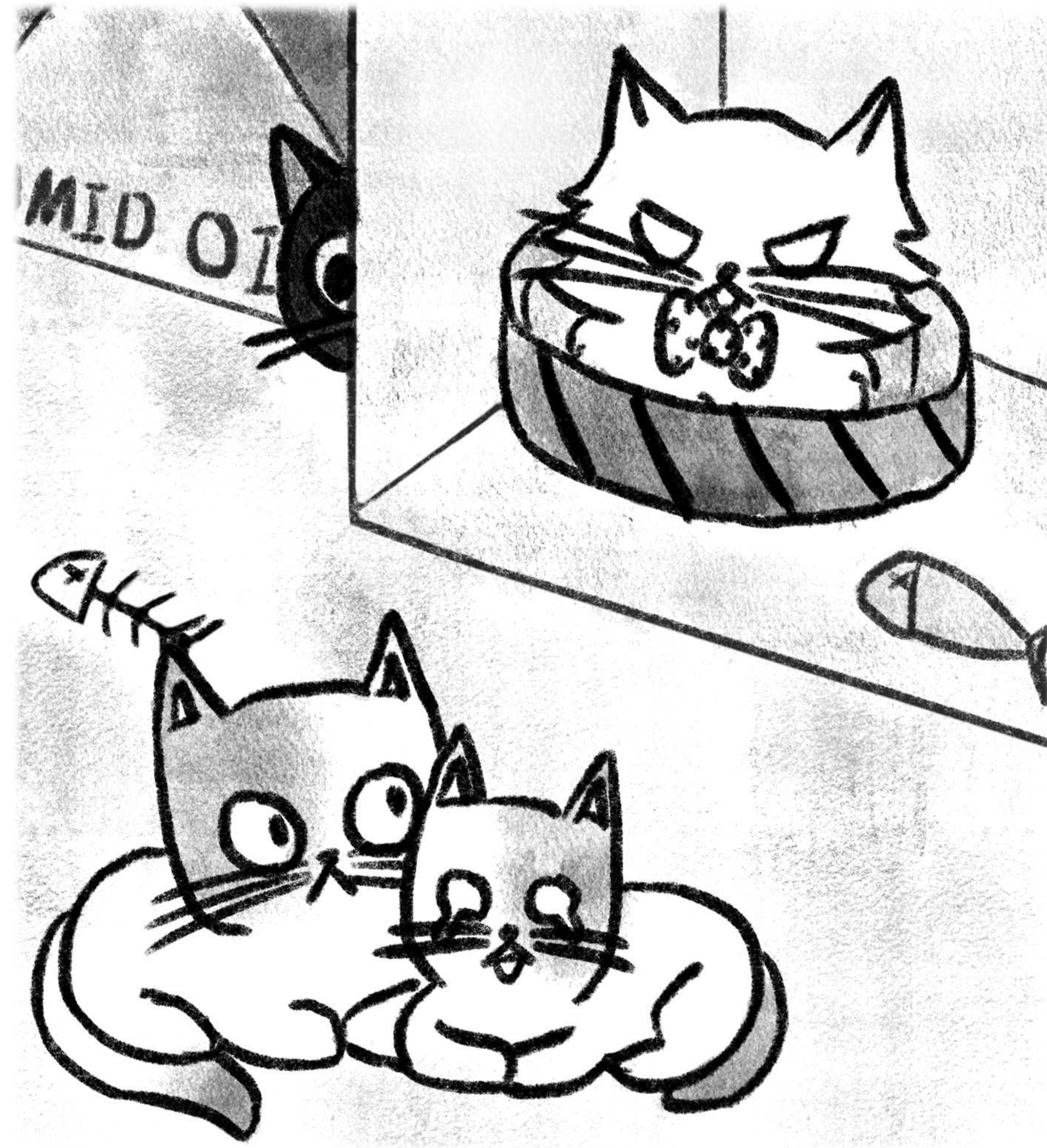
“พอฉันน่ารักก็จะมีมนุษย์พาไปอยู่ด้วย
ถึงตอนนั้นฉันสัญญาว่าจะทำให้พวกเธอได้อยู่อย่างสุขสบาย”

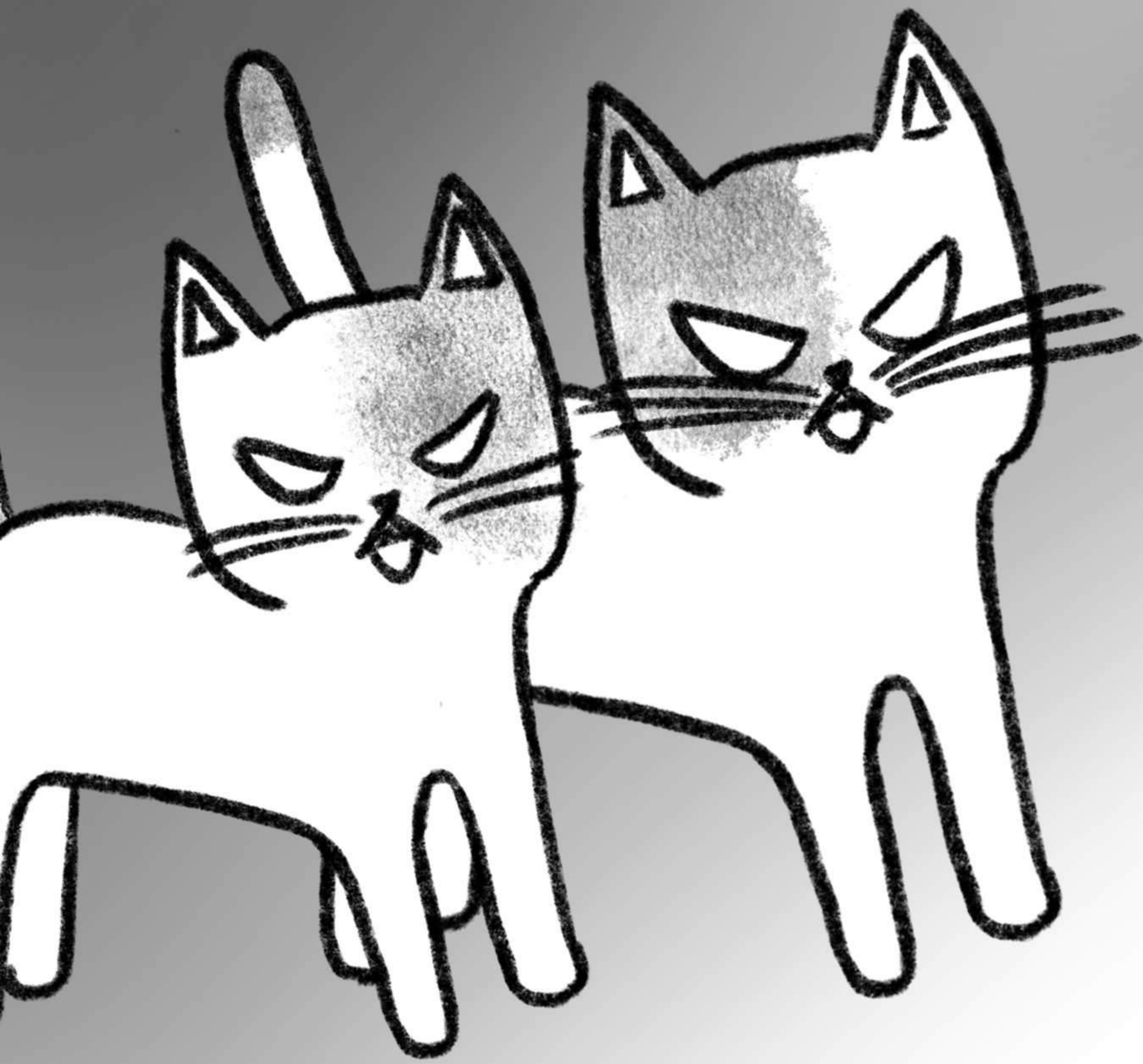

ช่วงแรกสโนว์อยู่ร่วมกับแมวสองพี่น้องอย่างมิตร
มีแมวผู้พี่คอยออกไปหาอาหาร และมีแมวผู้น้อง
คอยดูแลทำความสะอาดขนให้ จนสโนว์ดูดีขึ้นไปเรื่อย ๆ
เมื่อสโนว์กลับมาหารัก นิสัยเดิมที่ซ่อนอยู่ก็เผยออกมา

มันวางตัวเป็นเจ้านายและใช้งานแมวสองพี่น้องขึ้นเรื่อย ๆ
จากที่เคยแบ่งอาหารกันก็แบ่งแค่เศษอาหารเหลือ
จนกระทั่งไม่แบ่งเลย จากที่นอนด้วยกันในลังอันแสนสบาย
แมวสองพี่น้องกลับถูกล่อลวงไปนอนที่อื่น

จึงไม่ยอมเป็นทาสของสโนว์อีกต่อไป

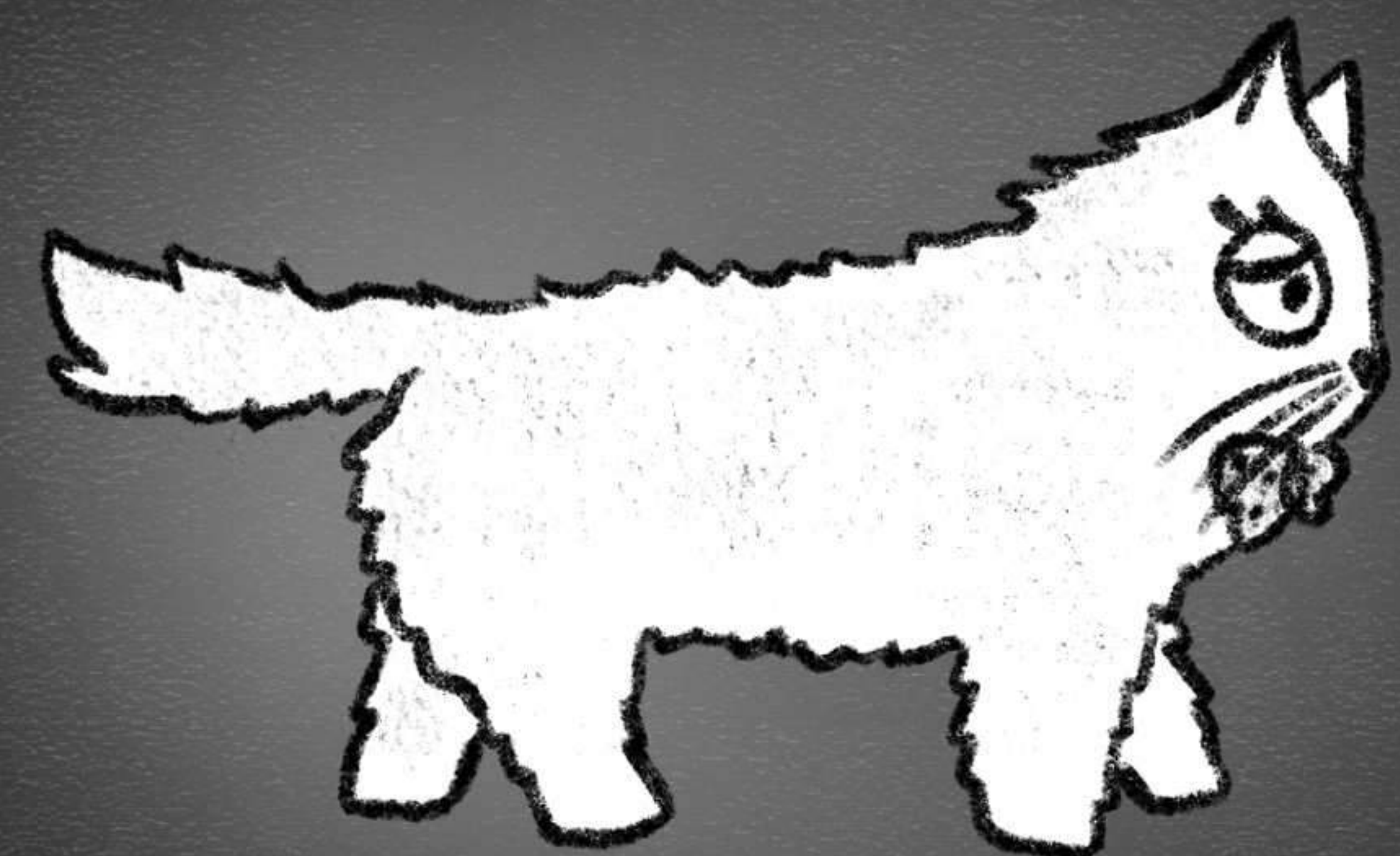
ในที่สุดแมวสองพี่น้องก็ทนไม่ไหว
เพราะสโนว์ไม่ทำตามสัญญา

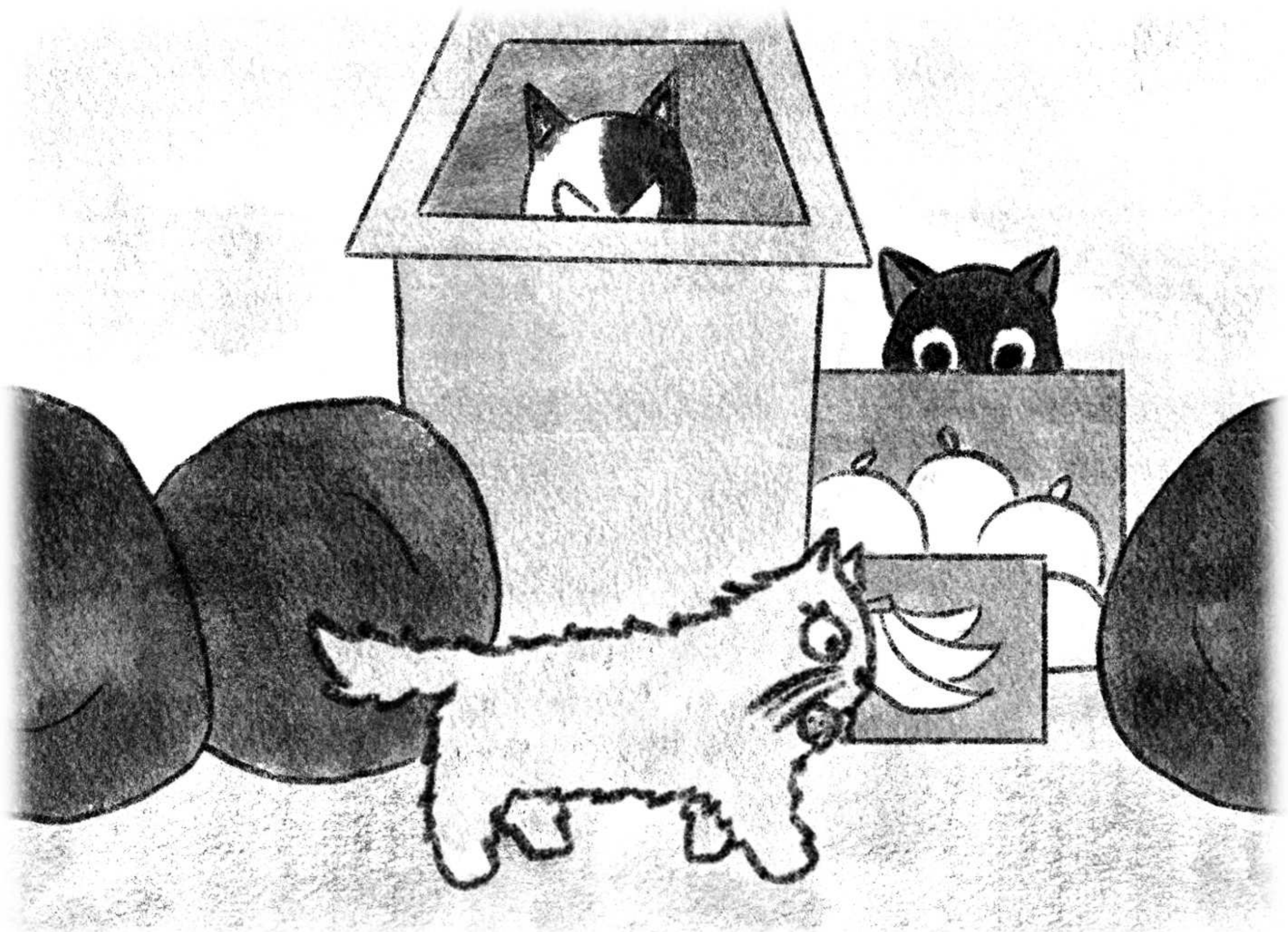
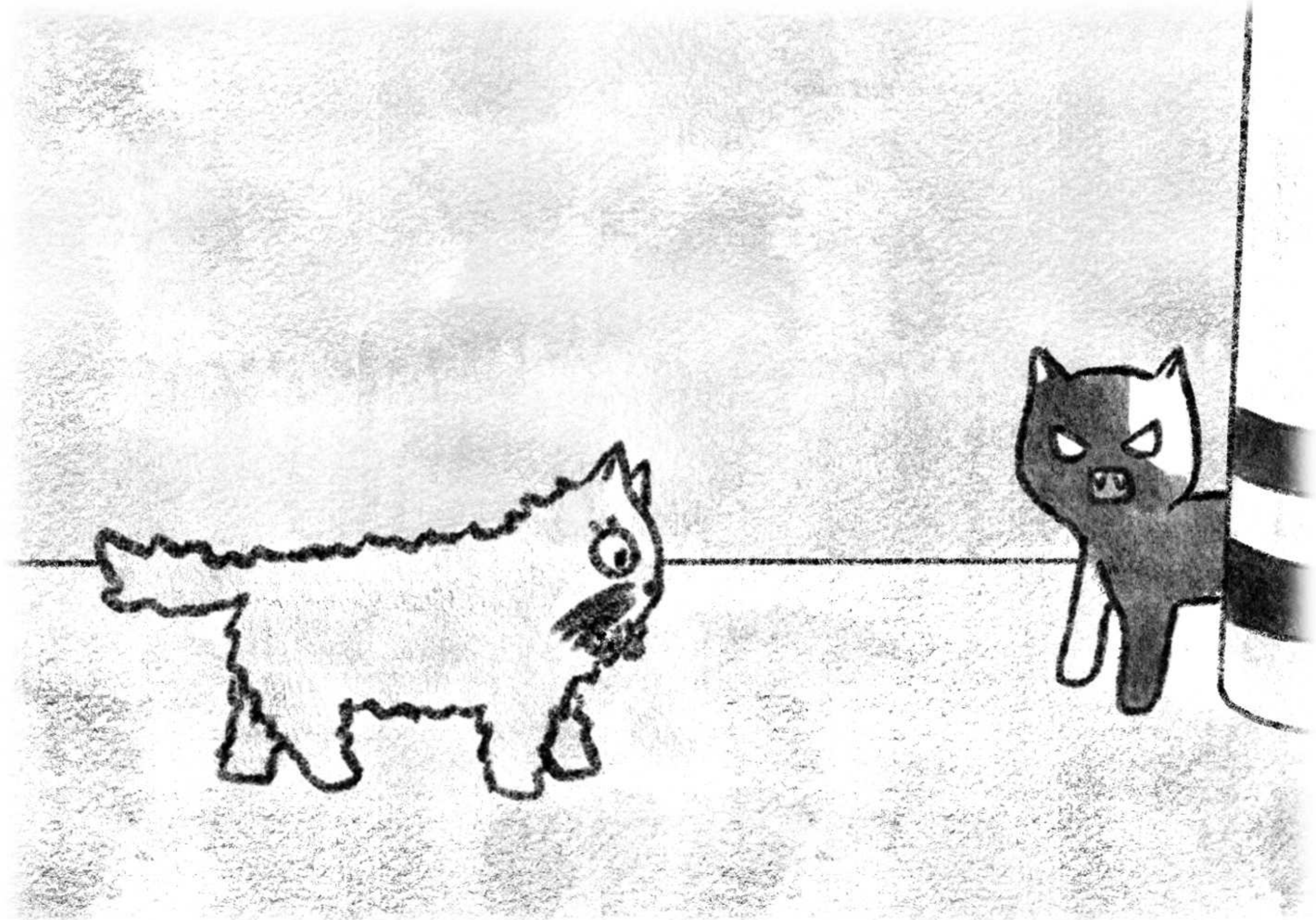
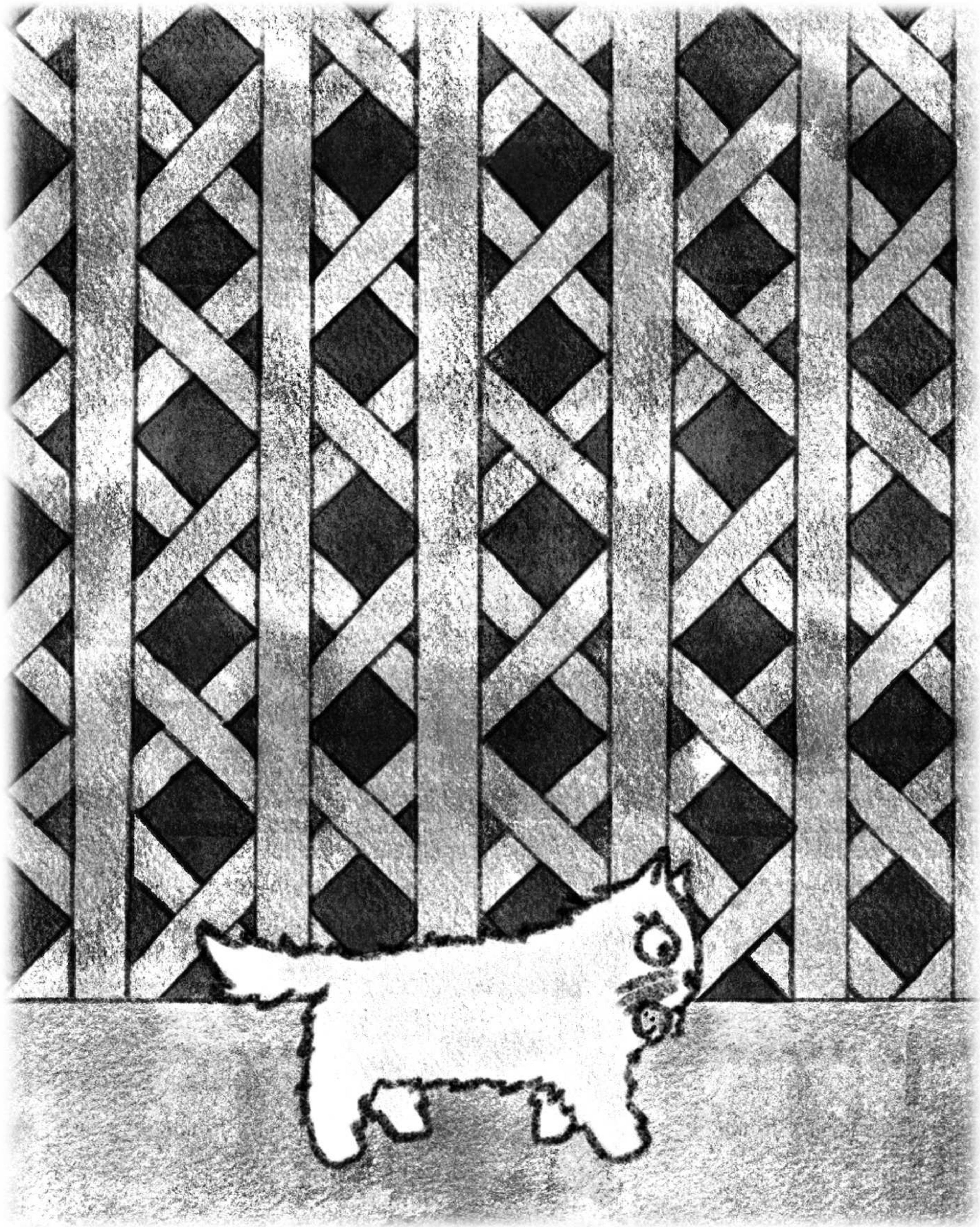

นอกจากนี้ แมวสองพี่น้องยังป่าวประกาศ
ถึงพฤติกรรมของสโนว์ให้แมวจรจัดตัวอื่น ๆ ฐึ่

เรื่องราวของสโนว์มีการบอกต่อไปเรื่อย ๆ
ทำให้เมื่อสโนว์ไปที่ไหนก็ไม่มีแมวตัวใด
ยอมช่วยเหลือ

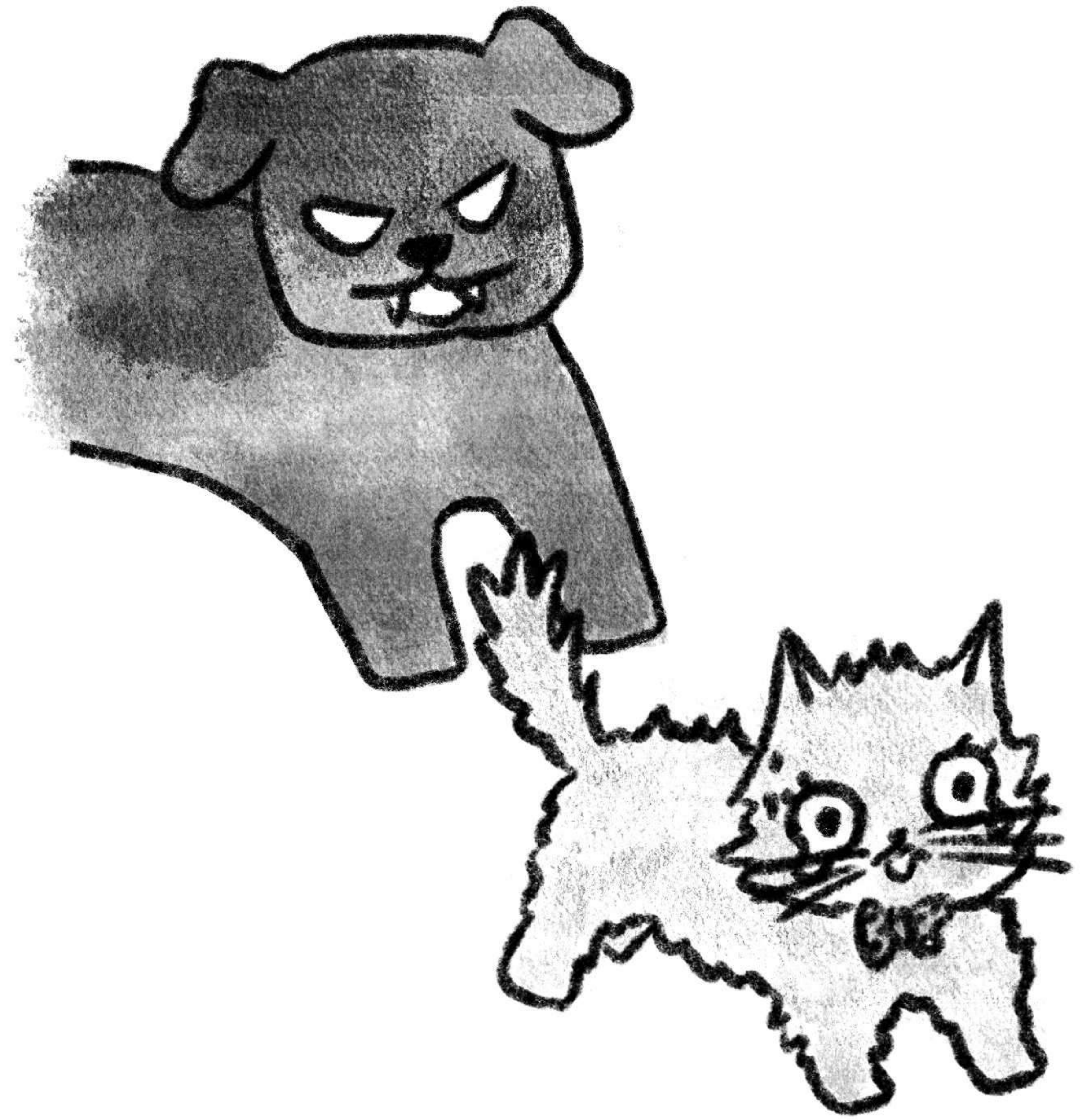
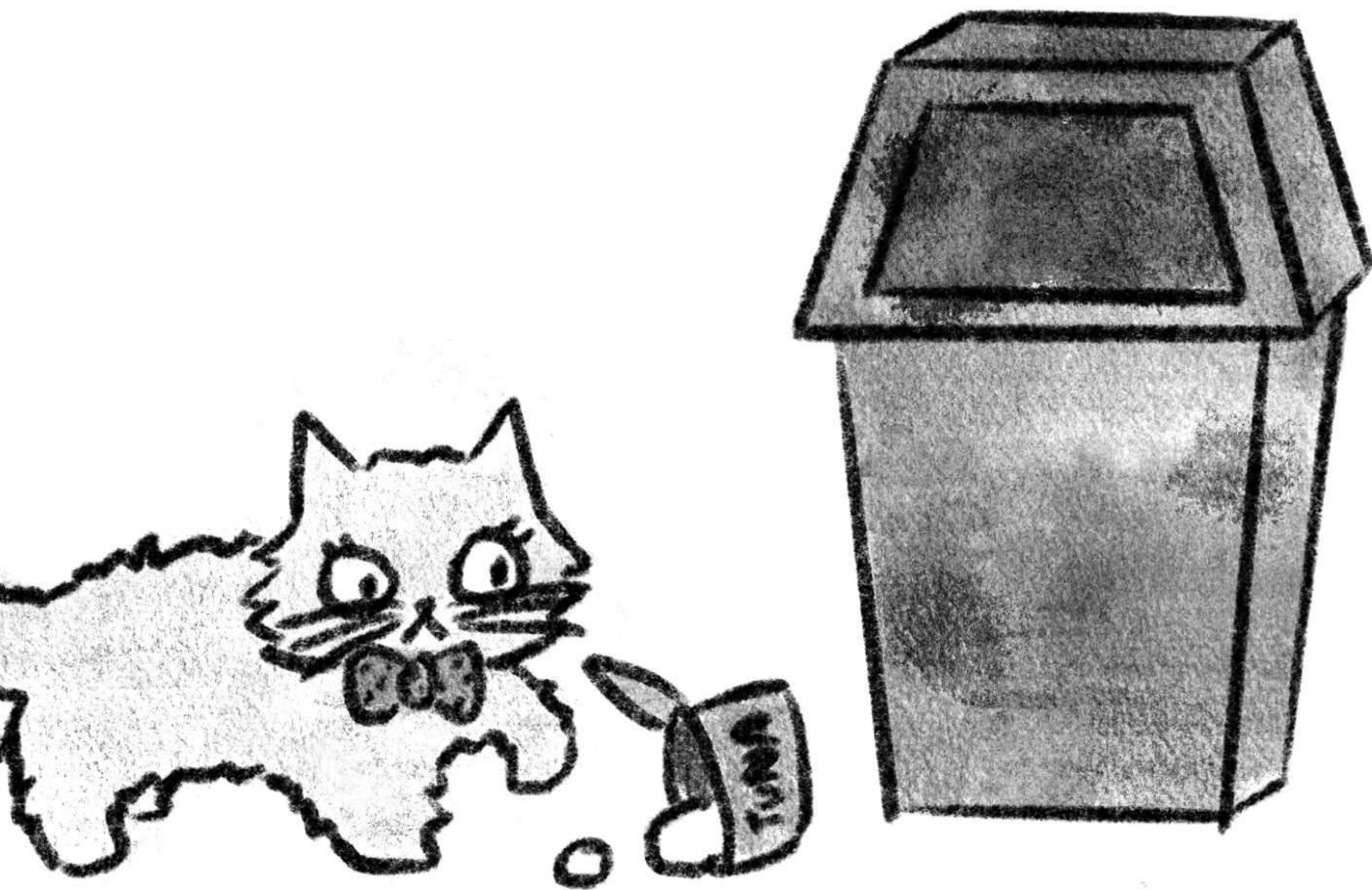

ในช่วงแรกสโนว์ยังไม่รู้สึกอะไรมาก
มันคิดว่าตนเองสามารถใช้ชีวิตตามลำพังได้
และอีกไม่นานก็จะมีมนุษย์รับเลี้ยงมัน

แต่หนานไปสโนว์ก็พบว่า
ชีวิตข้างถนนนั้นลำบากกว่าที่คิดมาก

ไม่มีทั้งที่อยู่

เมื่อเจ็บป่วยก็ไม่มีใครพาไปรักษา

ไม่มีอาหารอร่อย ๆ แพง ๆ

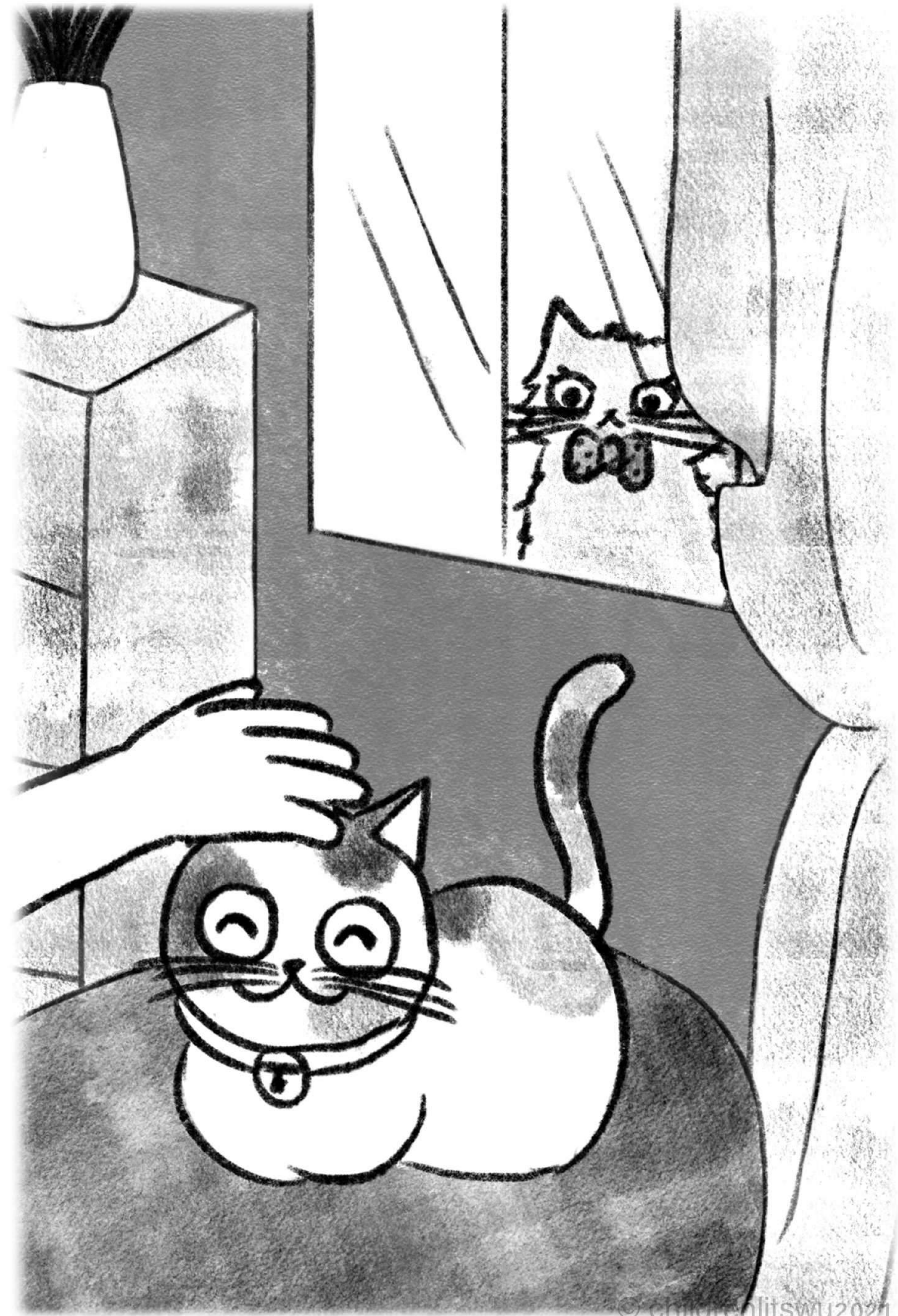
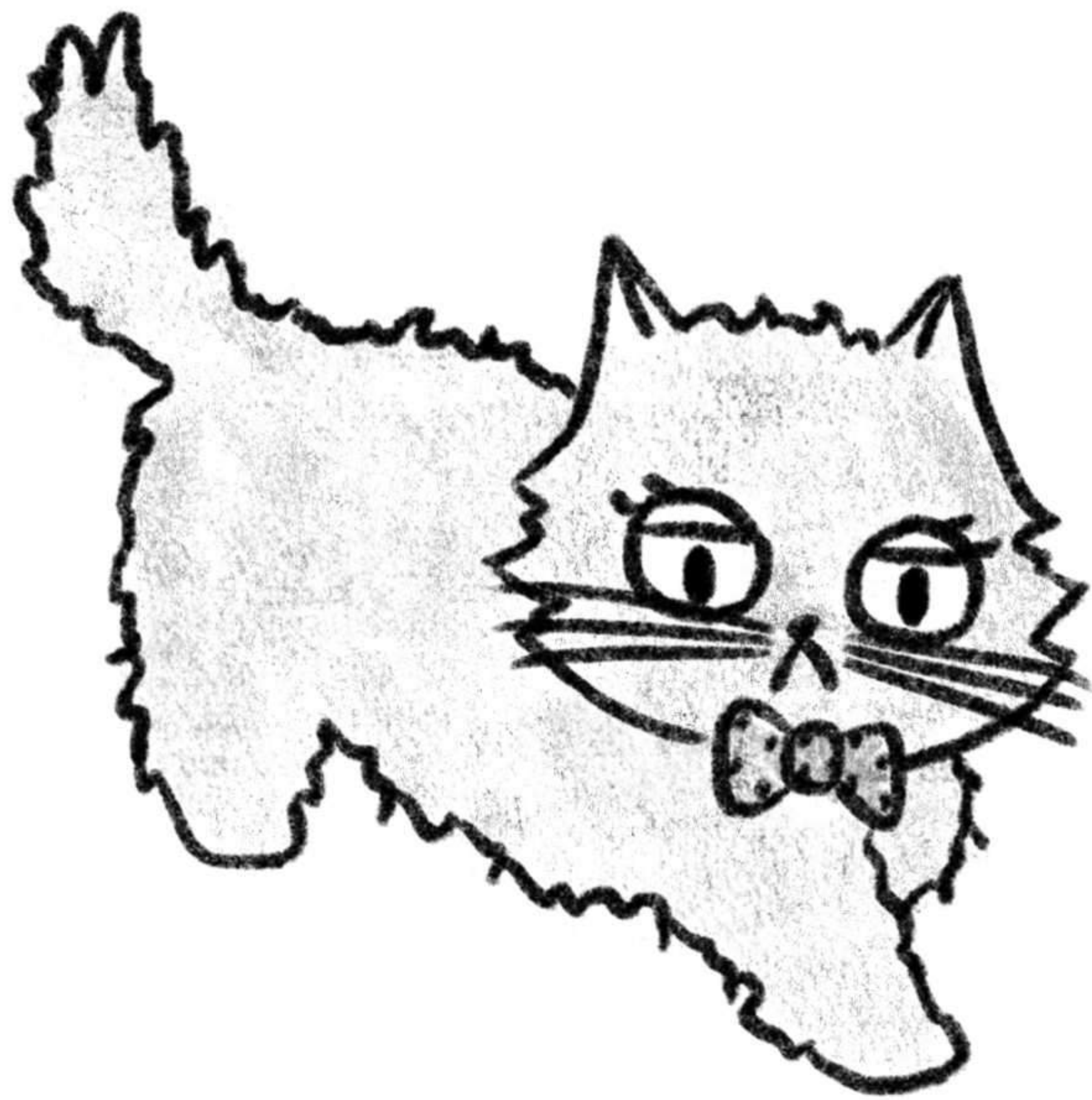
ไม่มีของเล่นสนุก ๆ

ต้องดิ้นรนเอาชีวิตรอดด้วยตนเอง

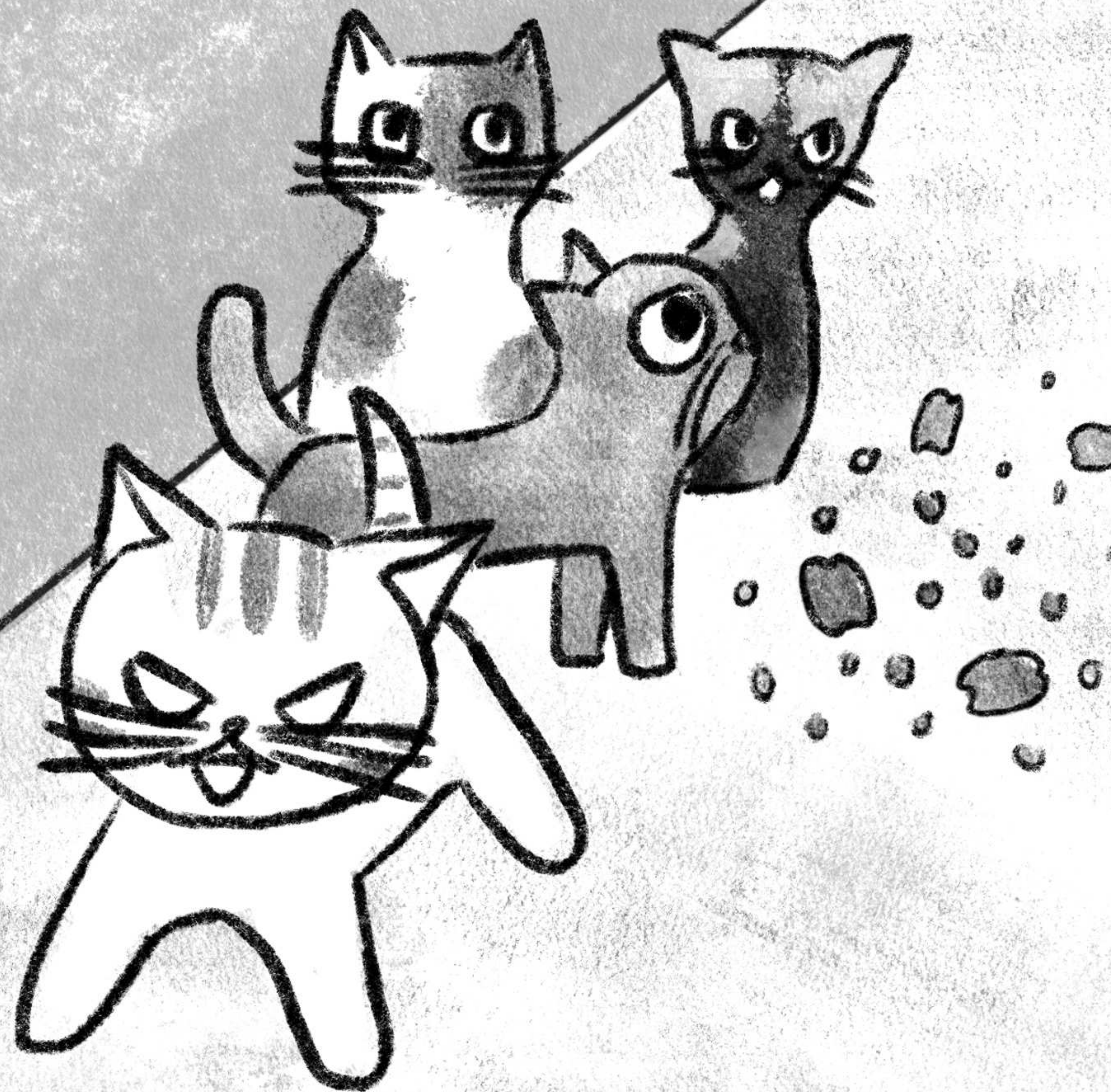
สโนว์ได้แต่เร่ร่อนไปเรื่อย ๆ
ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

มันได้แต่มองแมวตัวอื่นที่ได้อยู่
อย่างสุขสบายในบ้านที่แสนอบอุ่น
มีมนุษย์คอยดูแลด้วยความรัก

สโนว์ถูกแมวจรจัดเจ้าถิ่นก่อกวนแกล้ง
ถูกกีดกันไม่ให้เข้าไปกินอาหาร
ที่มีคนใจดีเอามาให้เป็นประจำ

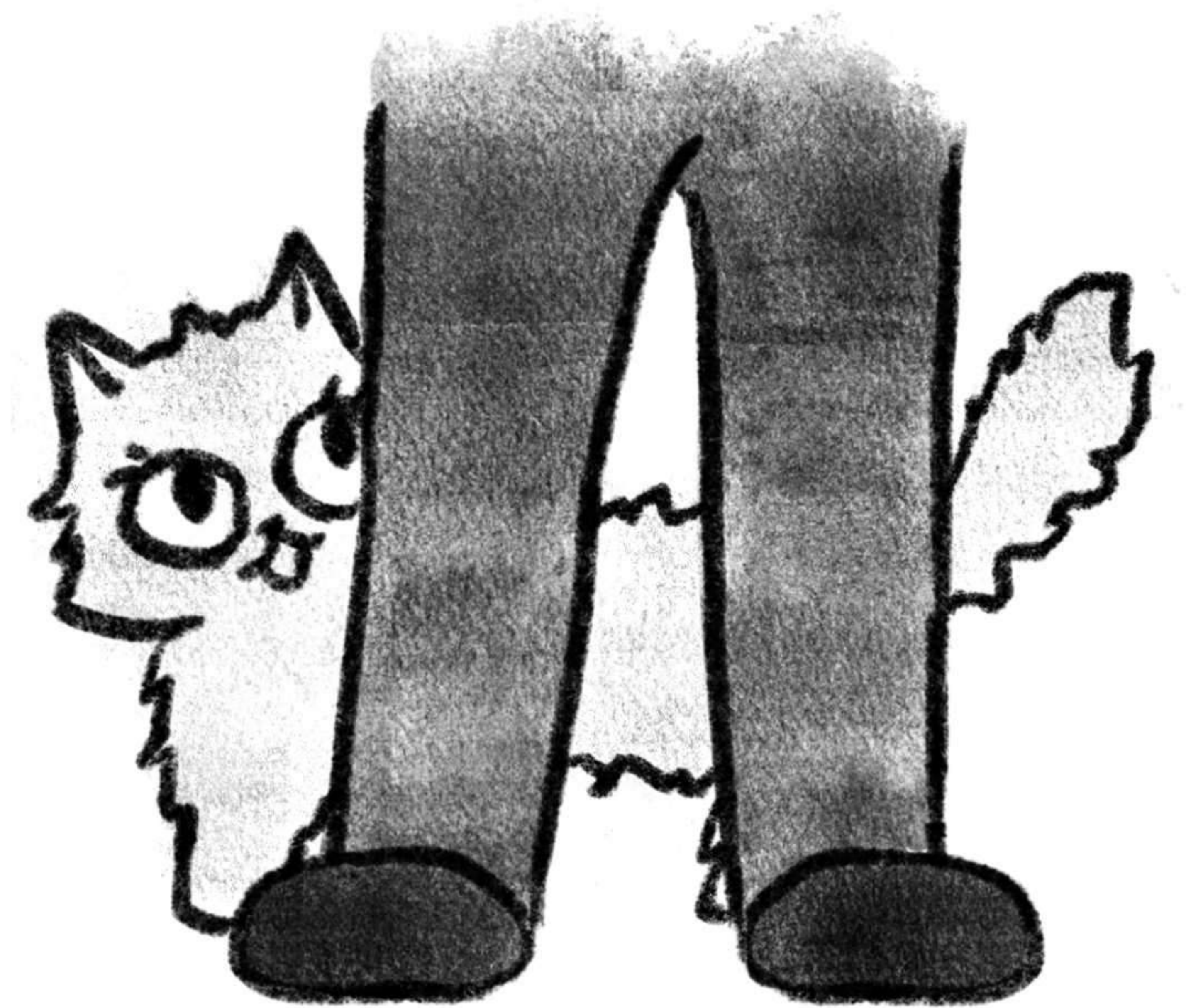
มันได้แต่รอให้แมวตัวอื่นกินเสร็จก่อน
แล้วจึงเข้าไปกินเศษอาหารที่เหลืออยู่

มันจึงพยายามขโมยอาหารจากคนใจดีด้วยตนเอง
ตั้งที่เคียตถูกแมวจรจัดแถวบ้านไว้

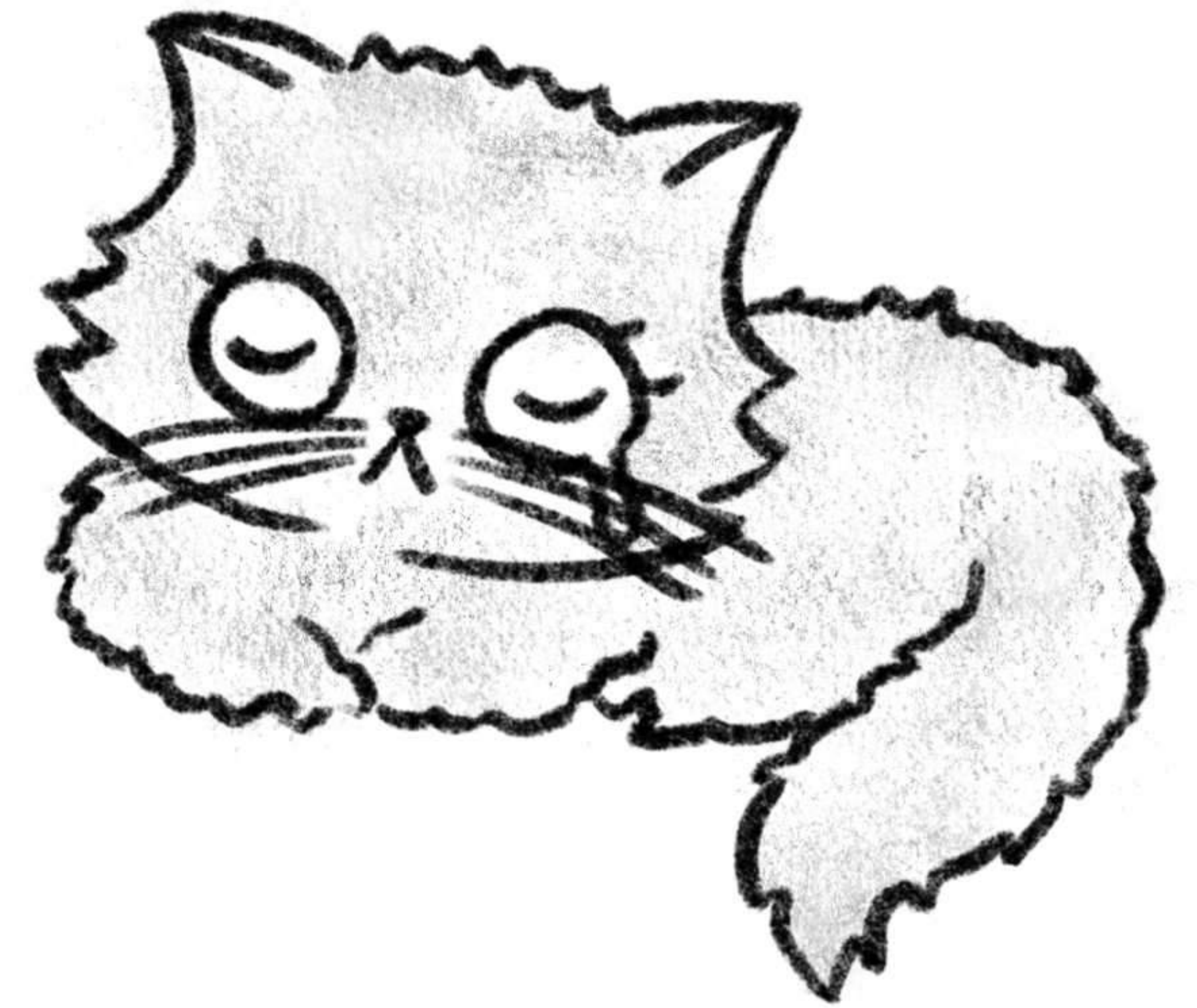
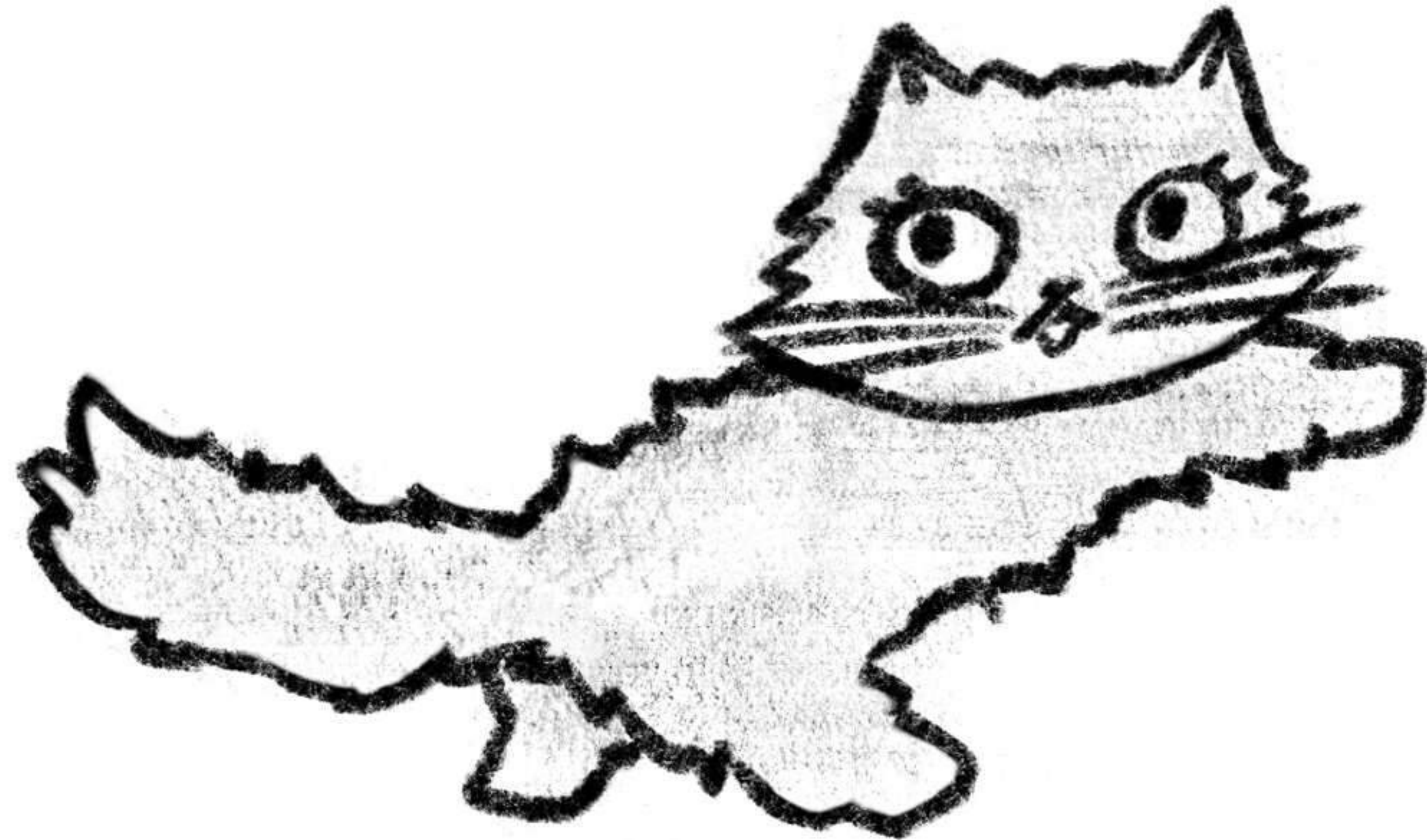

แต่อาหารเพียงแค่นั้นไม่อาจทำให้สโนว์อิมท้องได้

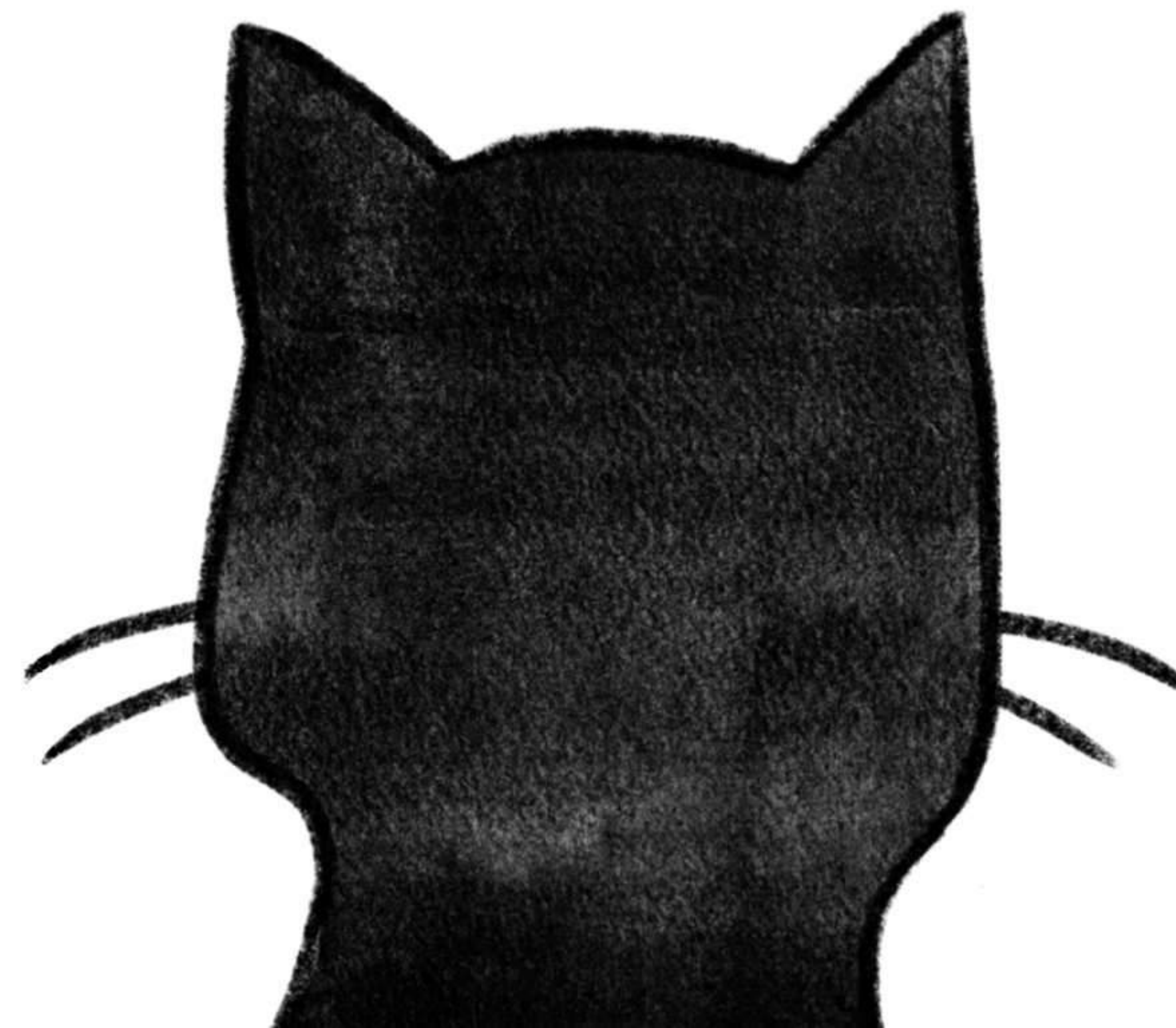

เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนจะเอ็นดูแมวจรจัดข้างถนน
เพราะแมวจรจัดส่วนใหญ่นั้นสกปรกและไม่น่ารัก

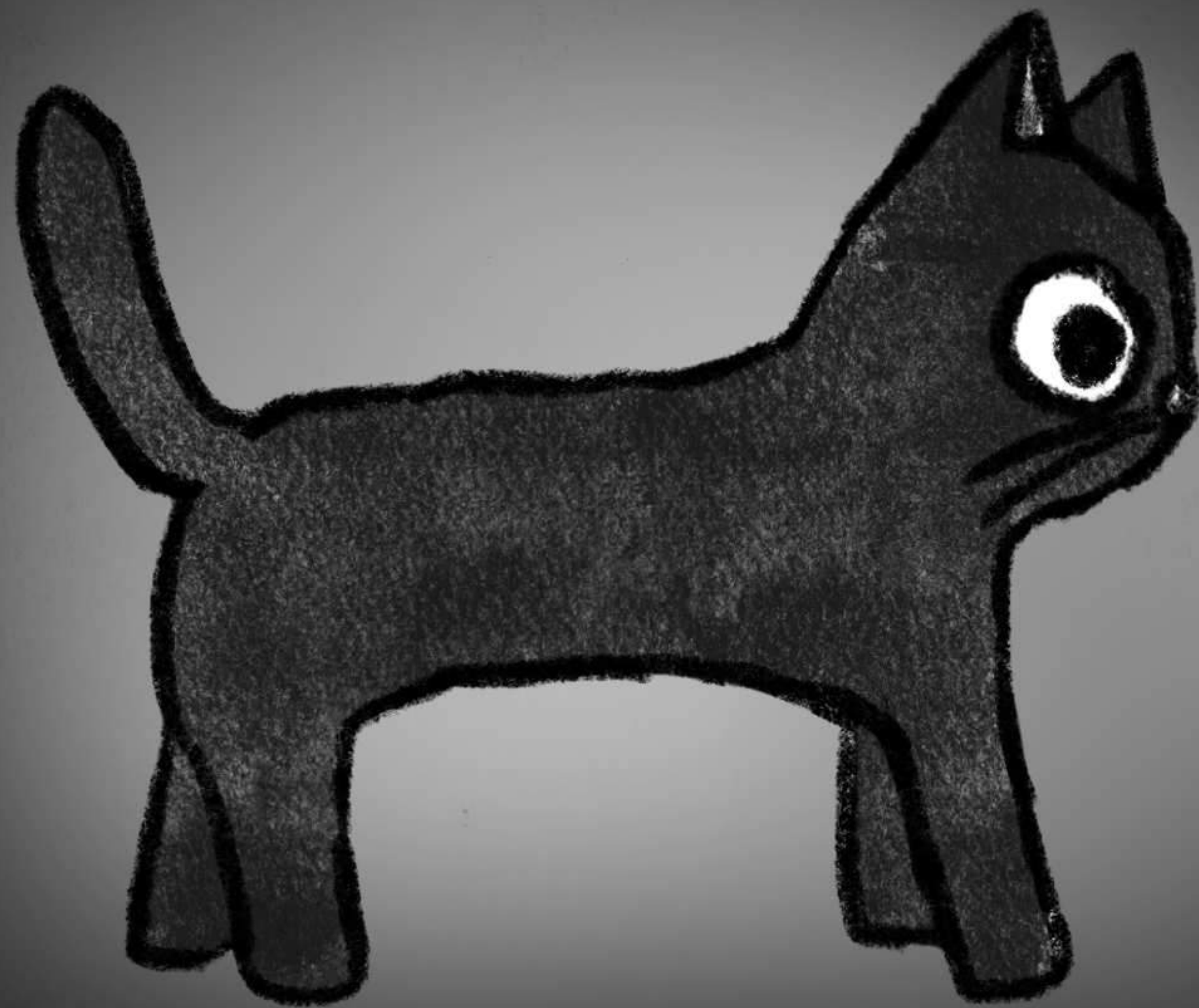

เมื่อไม่มีคนใจดีคอยให้อาหารสัตว์ก็ต้องอยู่อย่างหิวโหย
ทำให้มันเริ่มเสียใจกับสิ่งที่เคยทำ

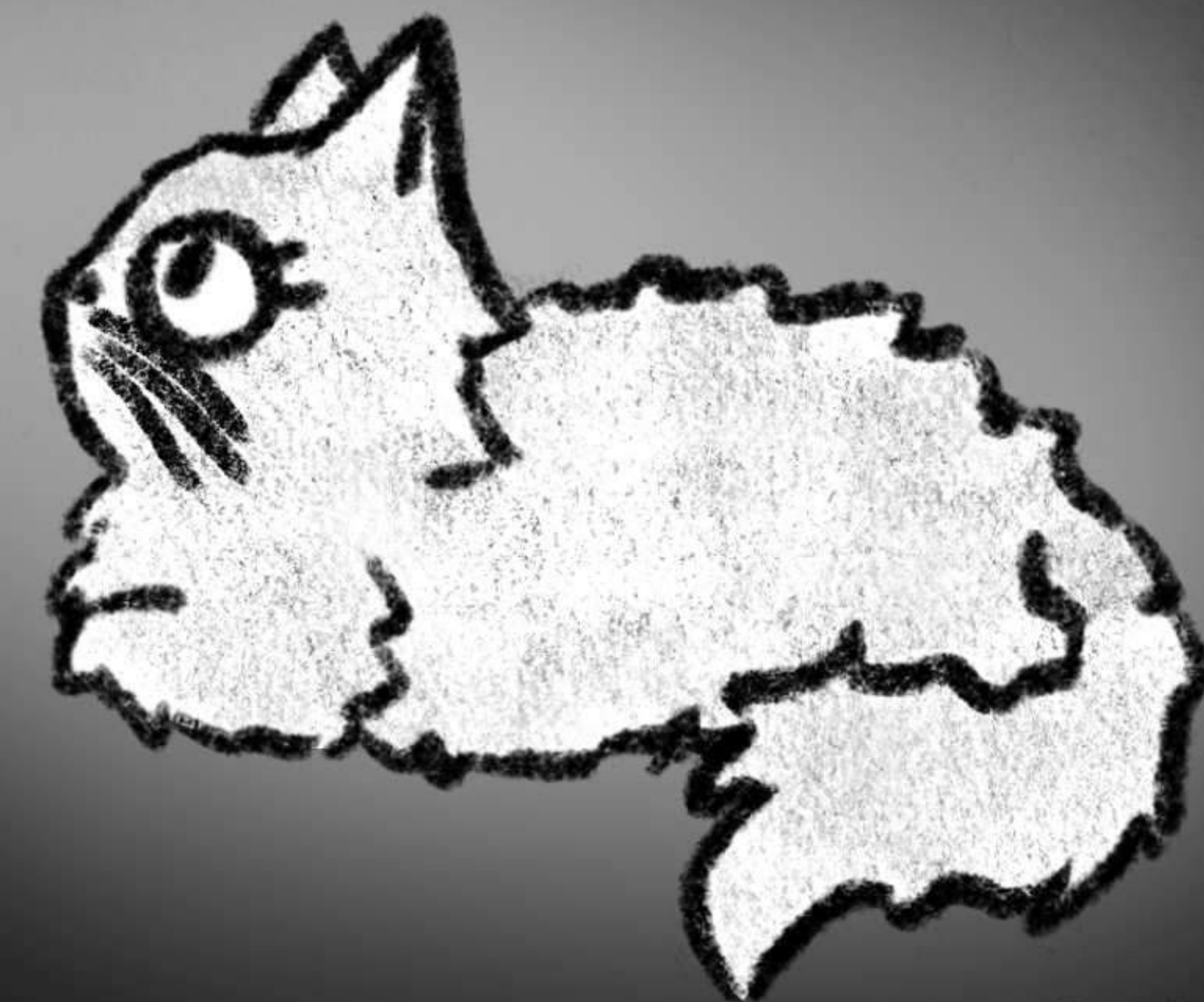

คืนหนึ่งในระหว่างที่สโนว์กำลังนอนครุ่นคิดถึงสิ่งต่าง ๆ
ที่มันเคยทำและชีวิตข้างถนนในวันรุ่งขึ้น

แมวจรจัดสีดำตัวหนึ่งก็เดินเข้ามา

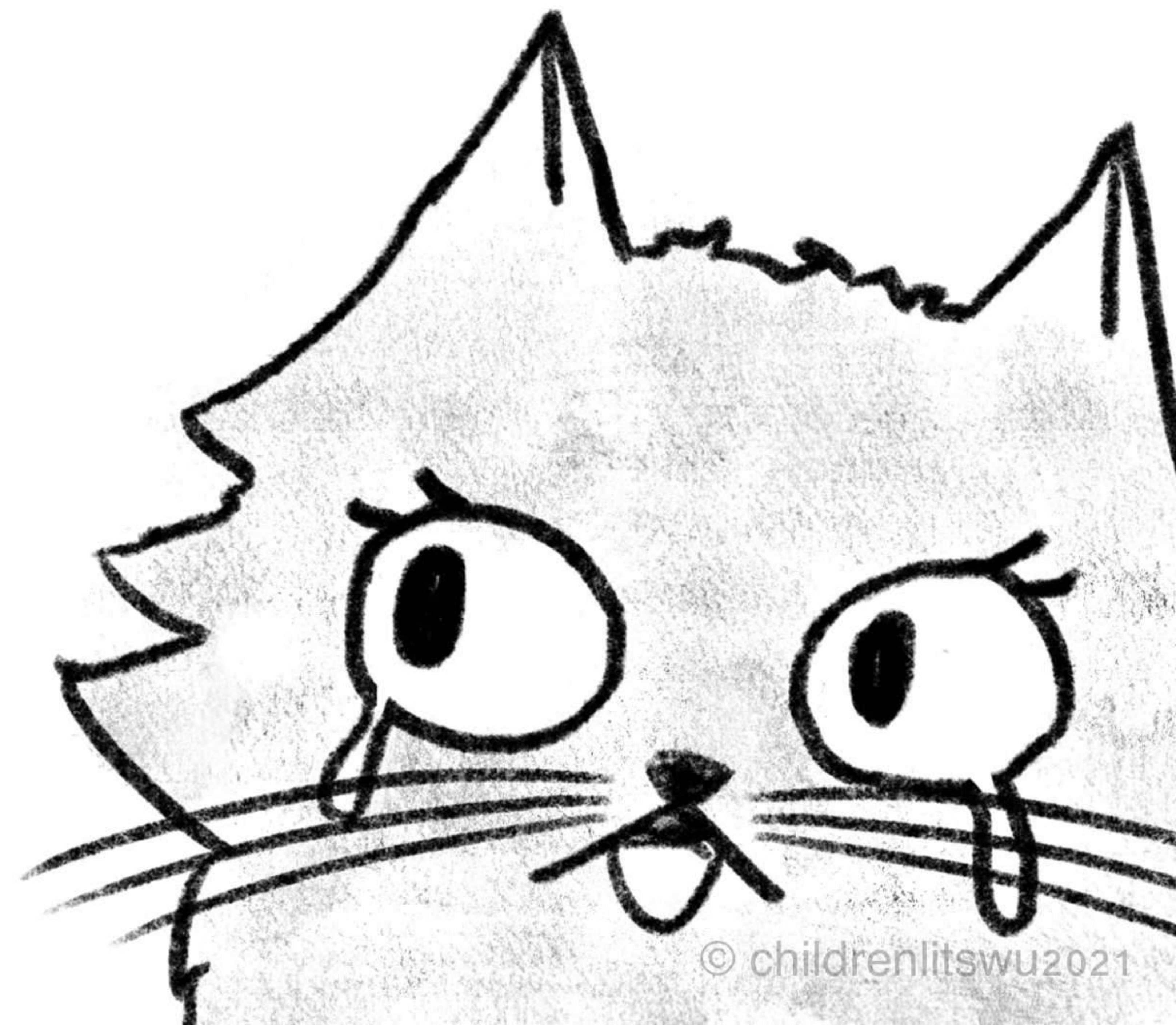

“ฉันรู้ว่าเธอคือใครและเคยเป็นอย่างไรมาก่อน
ฉันชื่อฟิล และฉันมาที่นี่เพื่อเป็นเพื่อนกับเธอ”

แมวลีดาบอก

“ทำไมนายถึงอยากเป็นเพื่อนกับฉันล่ะ
แมวทุกตัวต่างก็ไม่อยากยุ่งกับฉันทั้งนั้น
ไม่กลัวว่าฉันจะหลอกใช้นายเหรอ”

“นายเป็นใคร ต้องการอะไรจากฉัน
ตอนนี้ฉันเป็นเพียงแมวจรจัดธรรมดา ๆ ตัวหนึ่งเท่านั้น
ไม่ได้เป็นแมวคุณหนูผู้ดีเหมือนก่อนแล้ว
ฉันไม่มีอะไรจะให้หรอกนะ”
สโนว์เอ๋อ

“ฉันเองก็เคยเป็นแบบเธอมาก่อน
ใคร ๆ ต่างก็ไม่อยากยุ่งกับฉัน
เพียงเพราะฉันเกิดมา มีขนสีดำทั้งตัว
เขาว่าสีดำเป็นสีแห่งความโชคร้าย
แต่ฉันก็ไม่ใส่ใจหรอก ตราบใดที่ฉันไม่ทำให้ใครเดือดร้อน”

“แล้วนายใช้ชีวิตข้างถนนตามลำพังไม่ลำบากเหรอ”

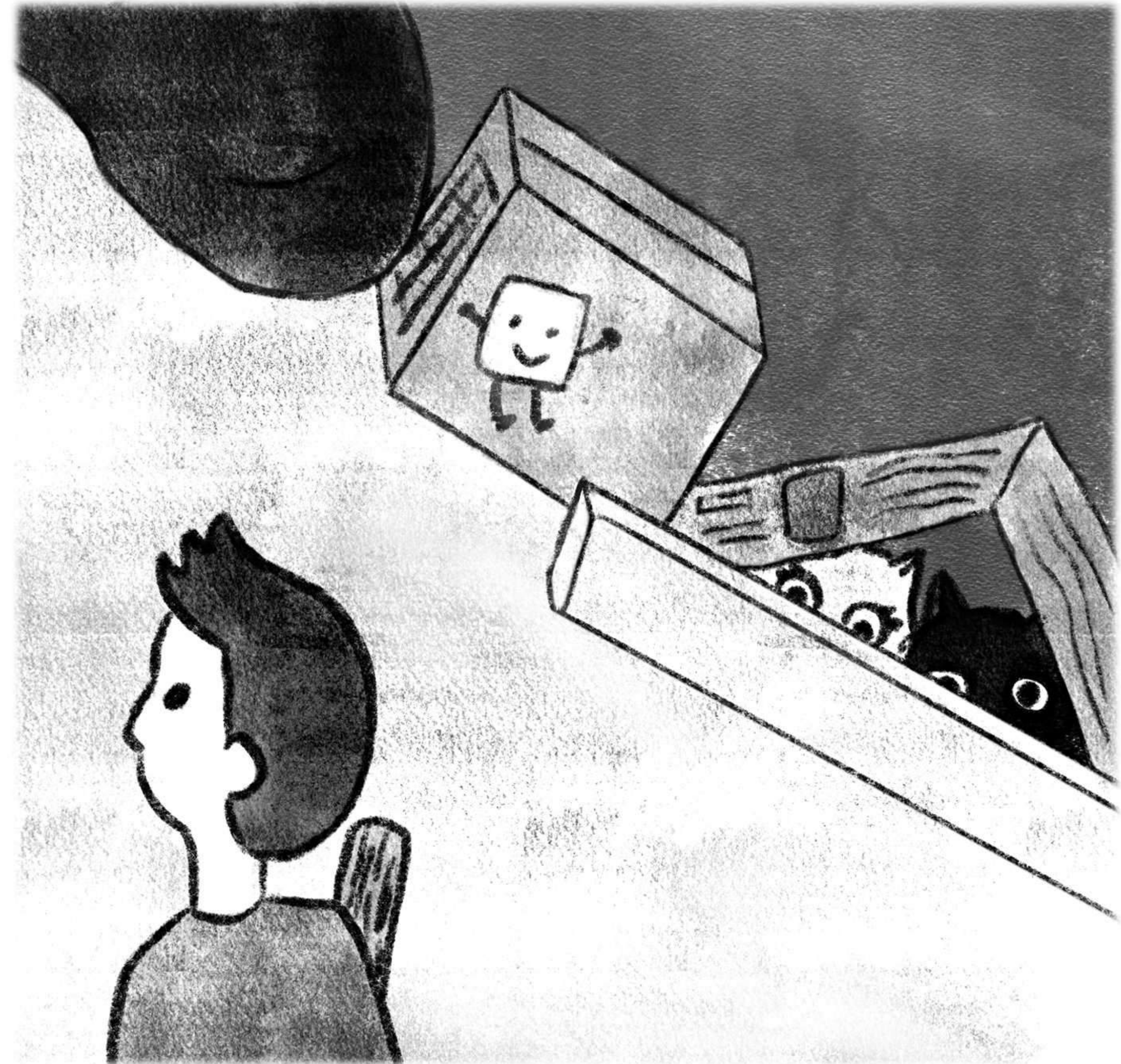
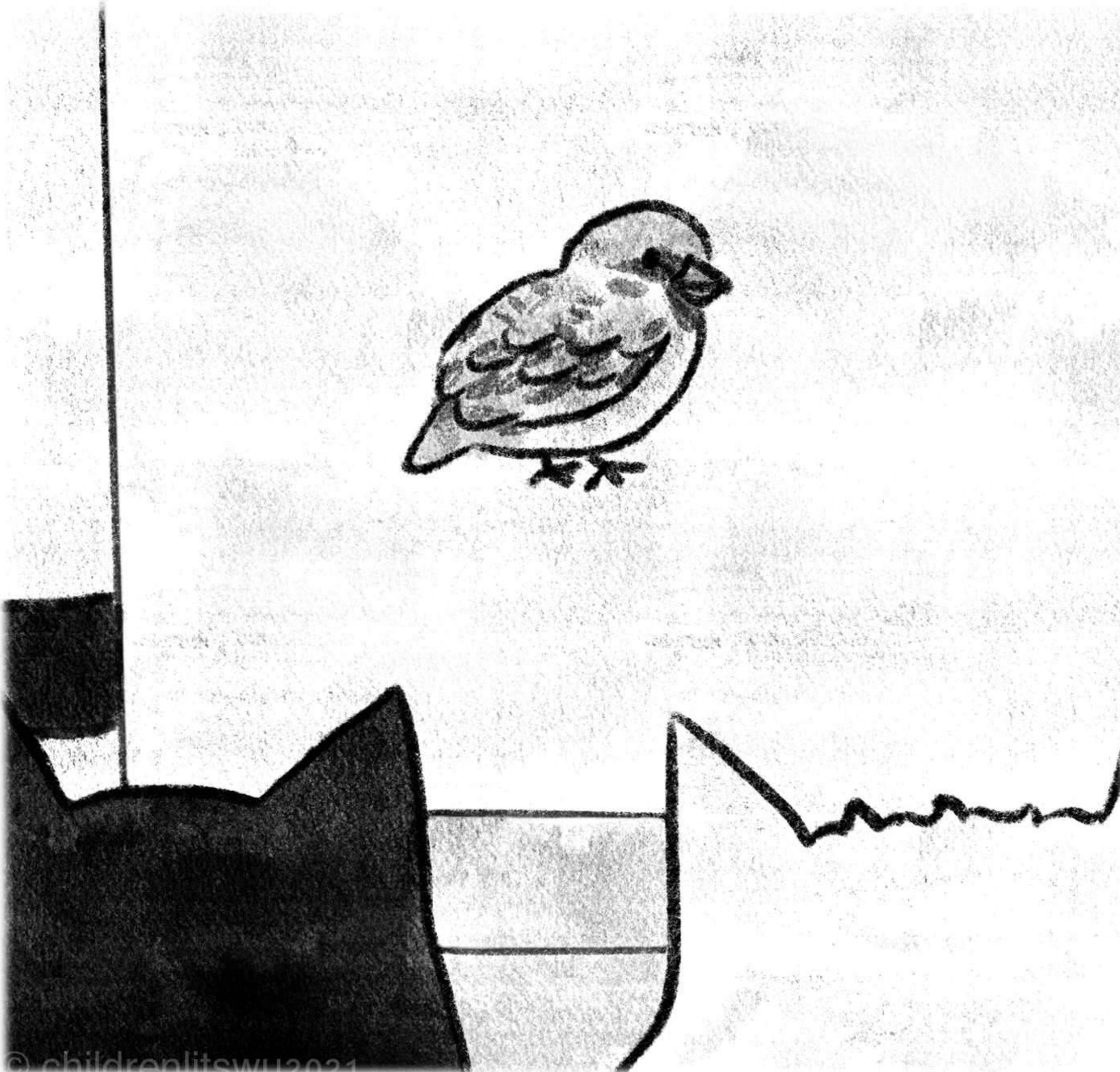
“ฉันไม่ได้ใช้ชีวิตตามลำพังมาตลอดหรอก
แม้ว่าโลกจะโหดร้ายกับพวกเรา
แมวจรจัดที่ไม่มีใครรัก ไม่มีใครสนใจ
พวกเราเลยต้องดูแลกันเอง ฉันเองก็คอยช่วยเหลือ
แมวตัวอื่นจนพวกเขายอมรับว่าฉันไม่ใช่ตัวโชคร้าย
ตอนนี้ฉันไม่โดดเดี่ยวอีกต่อไปแล้วล่ะ”

“จริงเหรอ อย่างนั้นนายช่วยสอน
การใช้ชีวิตข้างถนนให้ฉันได้ไหม”

“ได้สิ ที่จริงแล้วฉันอยากเป็นเพื่อนกับเธอนะ สโนว์”

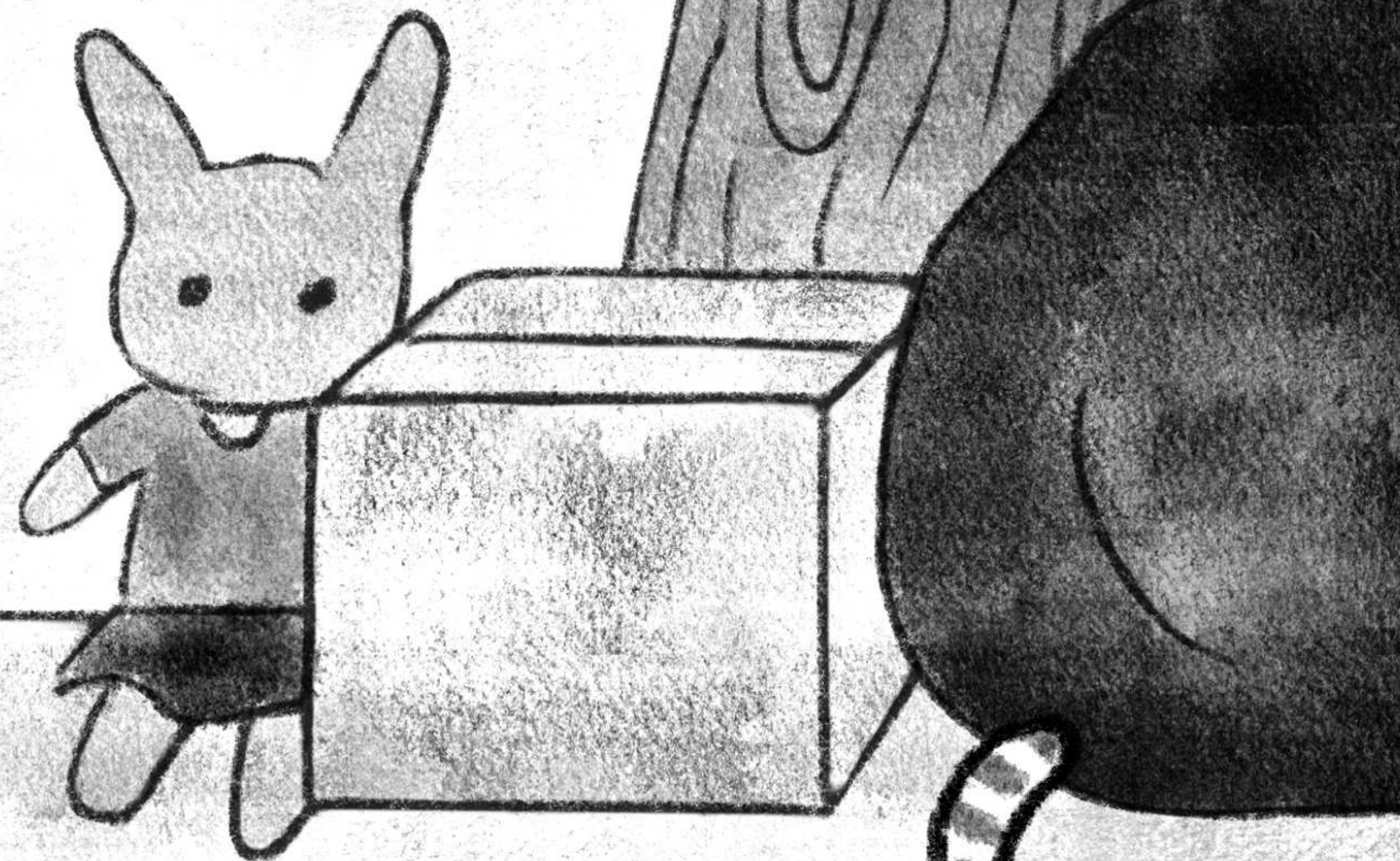
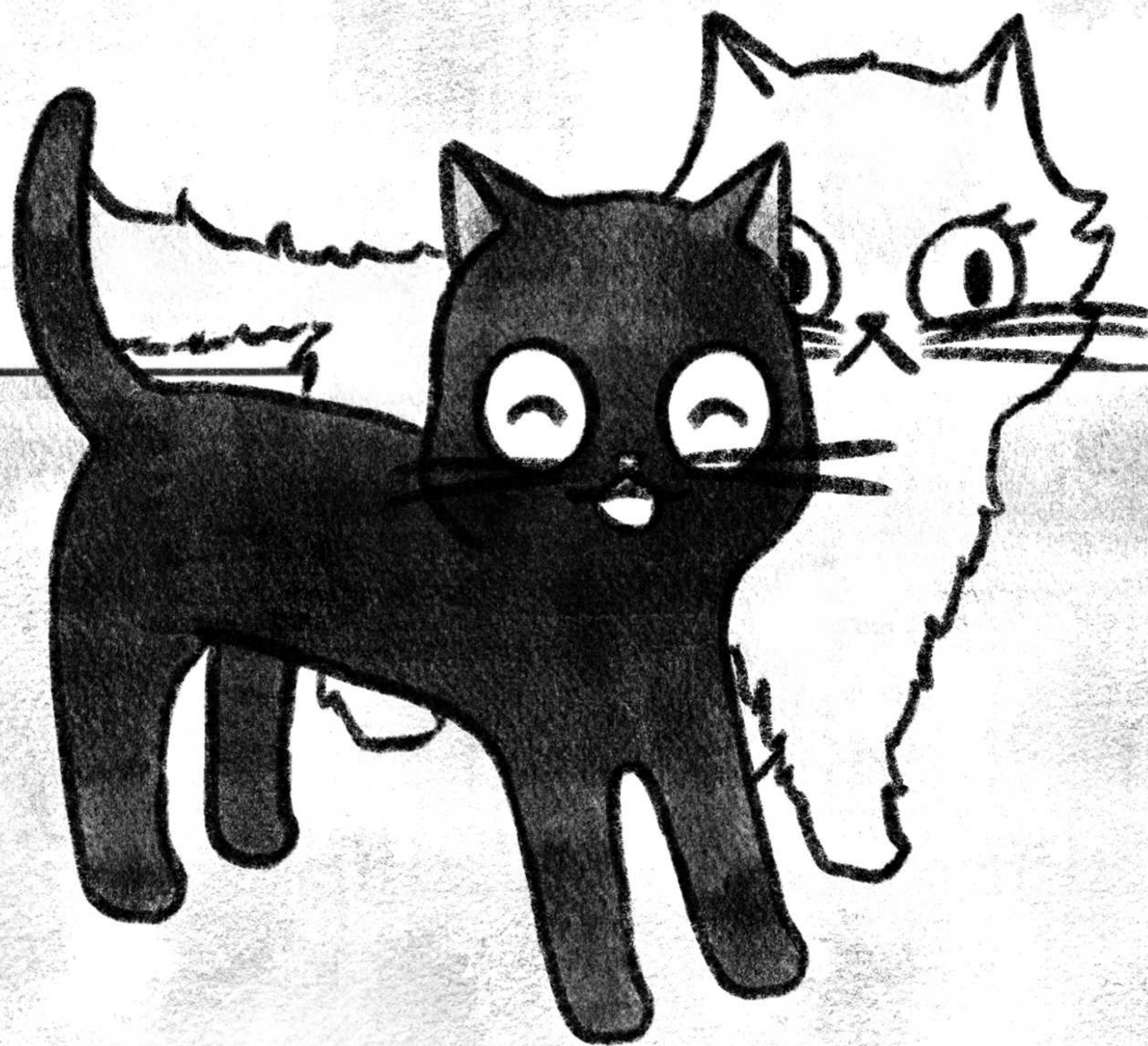

นิล แมวจรจัดสีดำซึ่งไม่เคยมีใครสนใจมาก่อน
สอนการใช้ชีวิตข้างถนนให้กับสโนว์ อดีตแมวผู้ดี
ไม่ว่าจะเป็นวิธีหาอาหารที่ต้องหาด้วยตนเอง
นอนในที่ที่ปลอดภัยแม้จะไม่สะดวกสบาย
พยายามดูแลตัวเองโดยไม่ต้องรอให้ใครมาช่วย
วิธีเอาตัวรอดจากเหตุการณ์ไม่คาดคิด

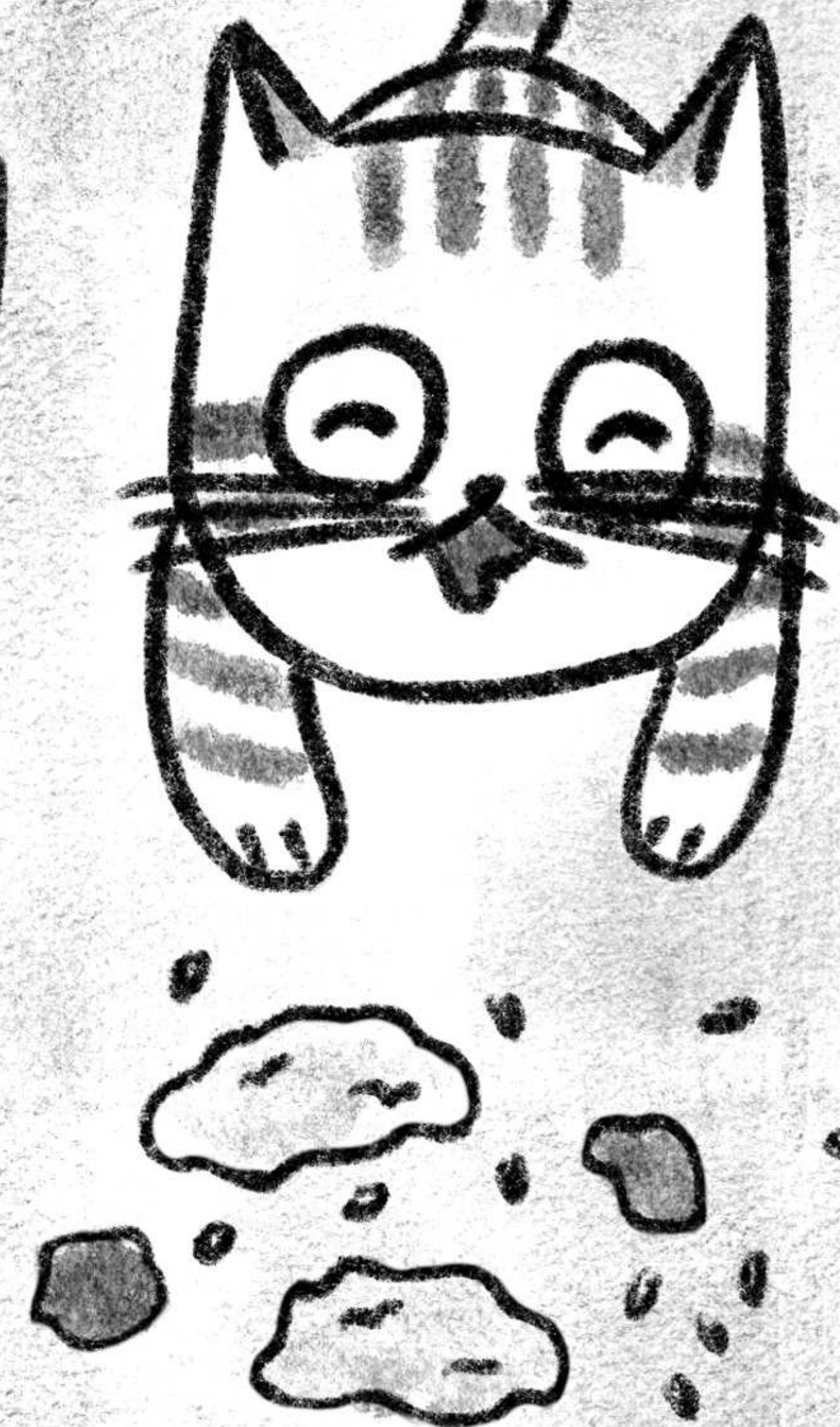

รวมถึงสอนวิธีอยู่ร่วมกับแมวตัวอื่นอย่างการคอย
ช่วยเหลือกัน และพาไปรู้จักแมวจรจัดตัวอื่น ๆ
ก่อให้เกิดเป็นมิตรภาพข้างถนนระหว่างนิลกับสโนว์
ทำให้สโนว์ได้เรียนรู้ถึงชีวิตข้างถนน
อันยากลำบากที่มันไม่เคยเข้าใจ

ช่วงแรกแมวทุกตัวยังคงไม่เชื่อใจสโนว์
แต่สโนว์ก็ไม่ย่อท้อและคอยช่วยเหลือ
แมวตัวอื่นทุกครั้งที่มีโอกาส
จนแมวทุกตัวยอมรับสโนว์ตัวใหม่

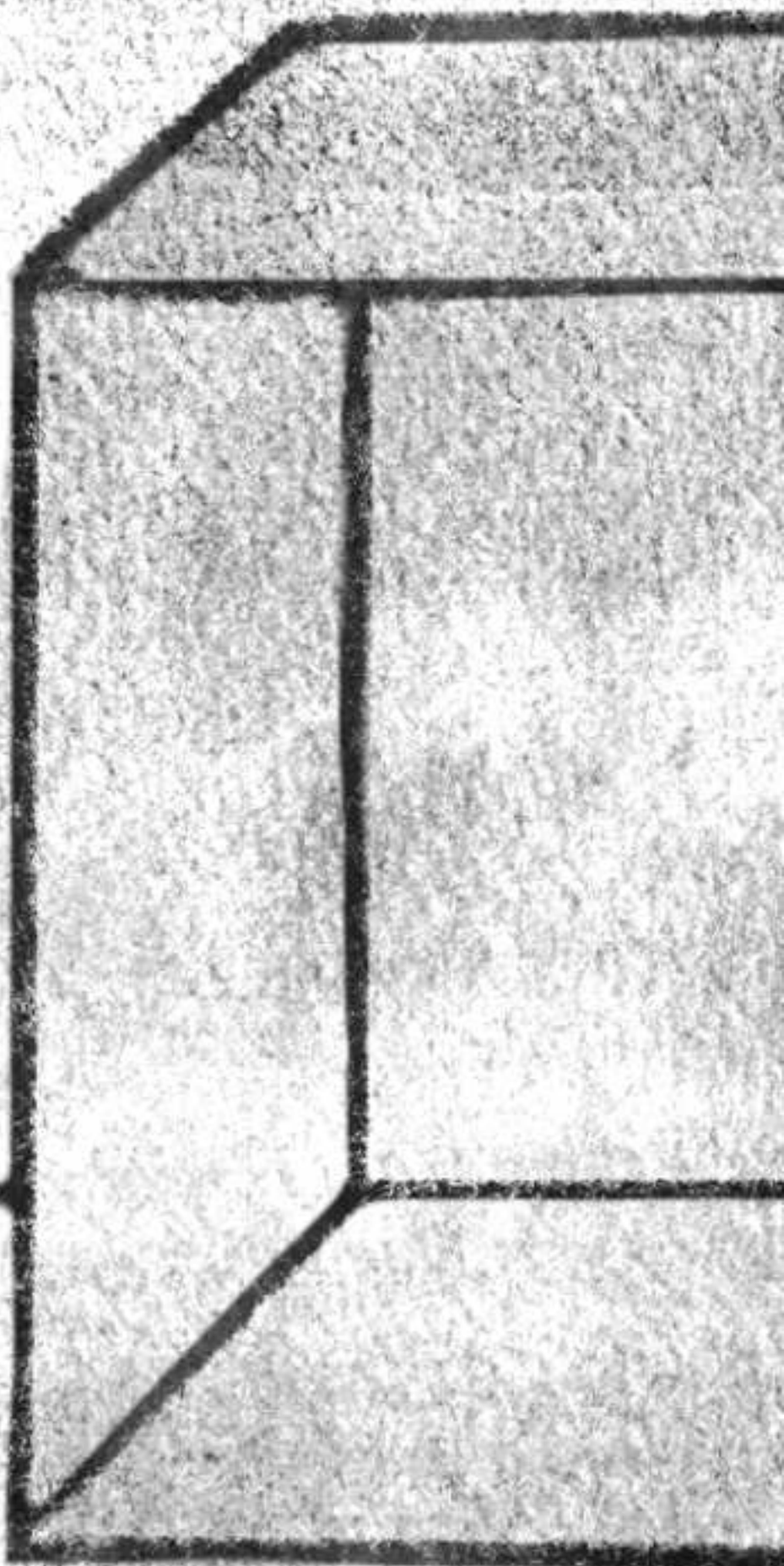
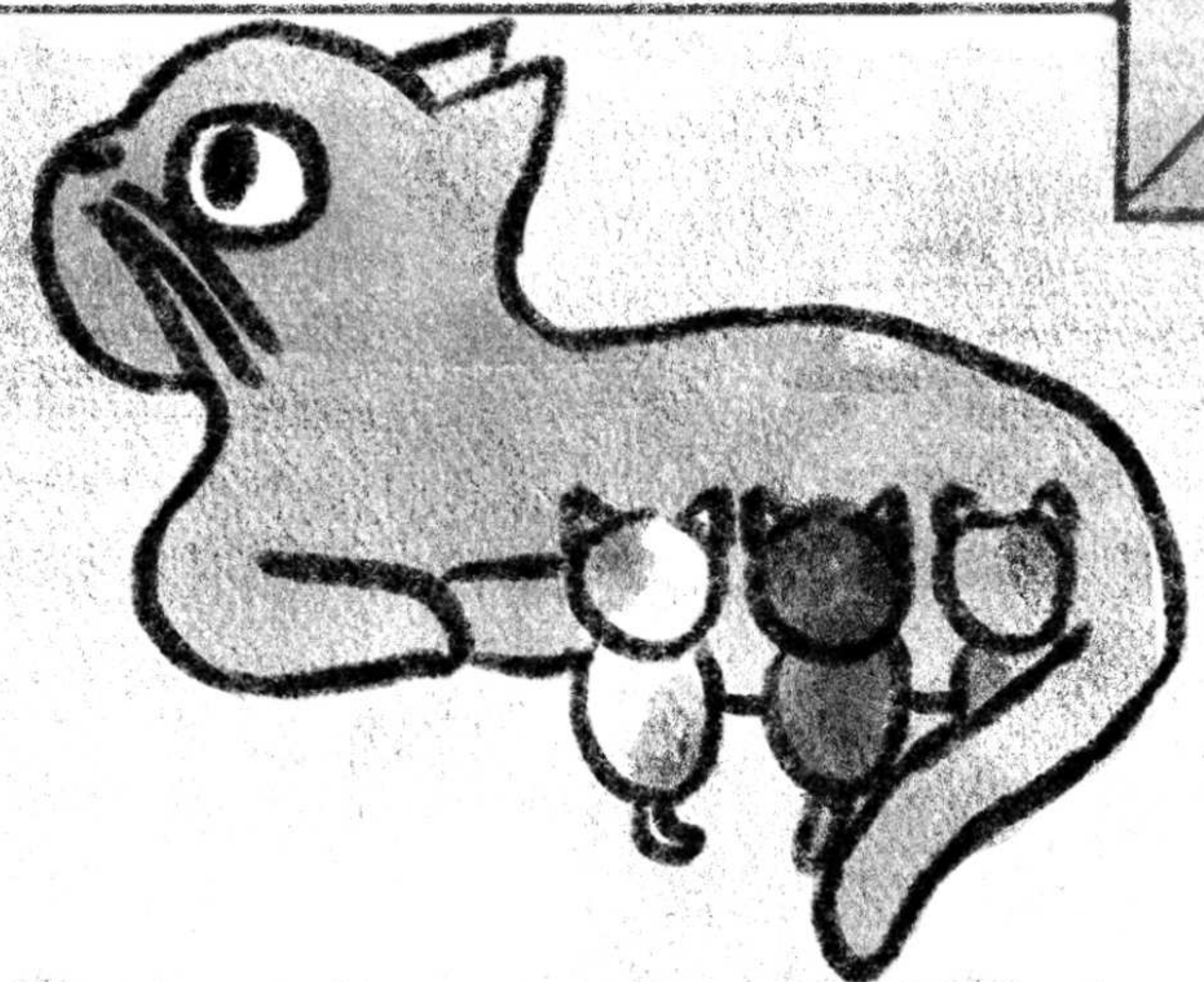
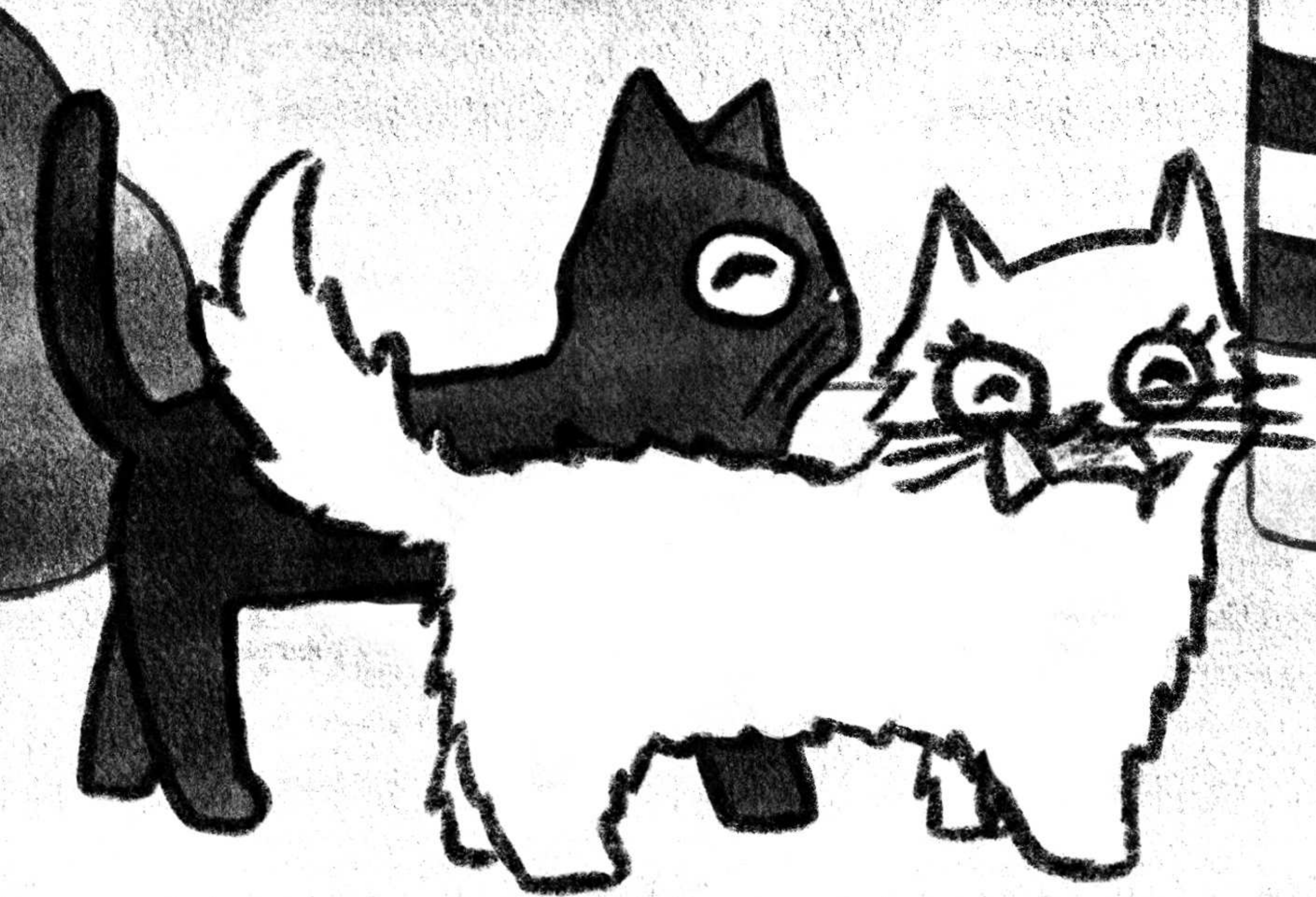

สโนว์ใช้ชีวิตเป็นแมวจรจัดข้างถนนกับหิล

และคอยแบ่งอาหาร ดูแล

แมวตัวอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ

อย่างไม่แบ่งแยก

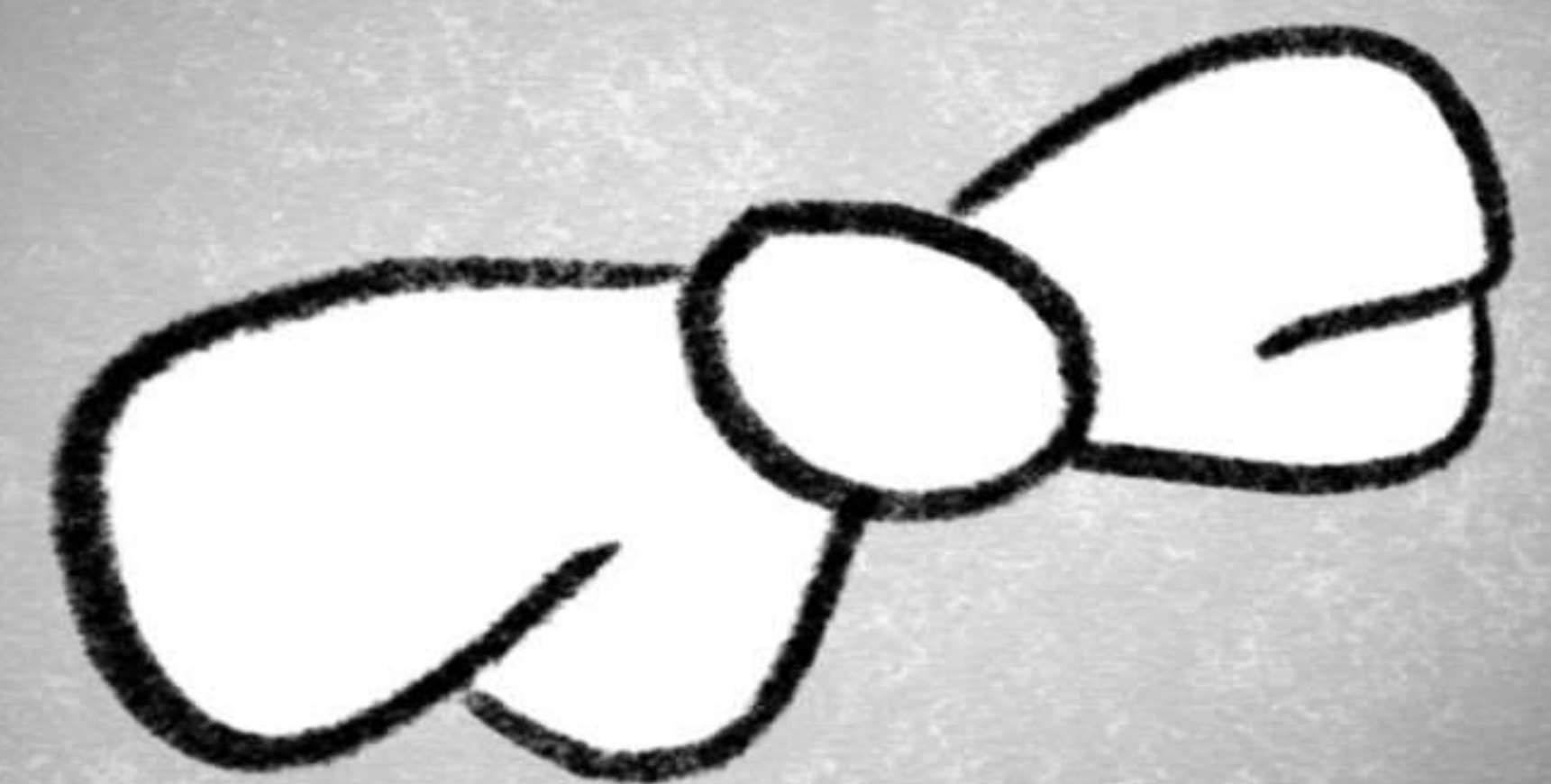

ชีวิตสุขสบายอันแสนโดดเดี่ยว

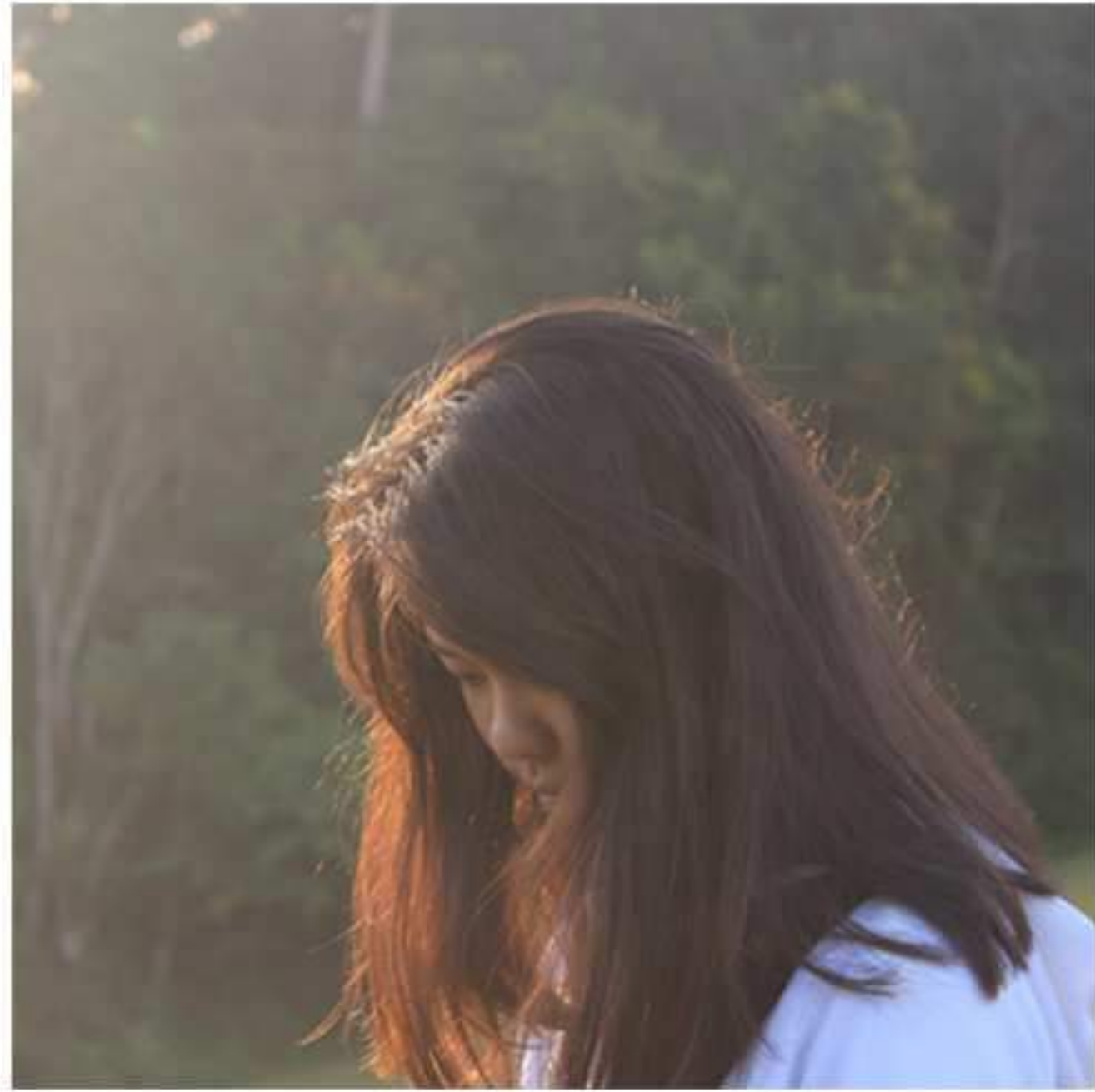
ช่างแตกต่างกับ

ชีวิตข้างถนนที่มีมิตรภาพอันแสนสวยงาม

ประวัติผู้แต่ง/ผู้วาดภาพประกอบ

ชุติกานต์ เลิศประพฤติ (วา)

เกิดวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

กำลังจะสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

"สโนว์" อดีตแมวไฮโซ

ต้องกลายมาเป็นแมวจรจัด

มันต้องใช้ชีวิตข้างถนนอันยากลำบาก

ที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน